.

— IMPERIUM

— (septembrie 2009)

— **ARIENNYE AIDOANN**

— IMPERIUM

— ***Sefron al II-lea*** *succesorul lui* ***Gharatton Magnificul****, a continuat campania de asimilare teritorială a Imperiului Stelar, fondat de străbunicul său împăratul* ***Rygel I****, primul care a unit sistemele coloniale şi vechea confederație (formată din federația* ***Haurra*** *- a vechiilor misionari;* ***Genoteos****- federația terriană, reprezentată de oameni stabiliți în coloniile îndepărtate, fiind modificați genetic****; Narakua*** *– federația mercantilă, a corporațiilor ce inițial au pornit programele de colonizare stelare, corporații rămase din vechea perioadă a Federației Stelare), reuşind să creeze şi să conducă timp de patru decenii cel mai mare şi întins Imperiu al aegeerienilor, descendenții vechilor misionari, şi terieni care au plecat cu mai bine de 50 decenii în urmă, de pe planeta de origine – numită* ***Aegeea.***

- **Fragment din Enciclopedia Galactică – Dinastia Krathos**

— ***MOTTO:***

— ***OMULUI ÎI TREBUIE UN VIS CA SĂ SUPORTE REALITATEA***

— I.

— R

— azele strălucitoare ale astrului zilei pătrundeau cu putere prin grilajul metalic, ornamentat cu forme florale, ce se găsea la exteriorul ferestrelor impunătoare ale dormitorului princiar, lăsate să intre de către palatinele, care dădură grăbite la o parte imensele draperii movalii, ce acopereau ferestrele ogivale. În mijlocul dormitorului se găsea patul mare şi acoperit cu diverse perne şi alte accesorii, printre care se găsea învelit cu o subțire pânză, trupul firav şi mic al prințului Chasper, succesorul de drept al bătrânului împărat Sefron al II-lea. Cele cinci palatine roiau în jurul imensului pat princiar, aducând hainele acestuia, micul dejun, sub ochii atenți ai lui Perror mentatul prințului, care privea uşor amuzat la figura somnoroasă a acestuia, care apăru deodată de sub aşternut, privind la acele palatine care îl aşteptau răbdătoare să se ridice din pat, pentru a începe o nouă zi.

— Prințul îi aruncă un zâmbet uşor mentatului, apoi se întinse uşor, ridicând mâinile, ca acele palatine să îl dezbrace de pijamale şi să îl îmbrace în hainele regale, care erau curățate şi parfumate, aşa cum îi plăcea acestuia. Ca de obicei prințul ciugulii din platourile întinse pe tava de servit, apoi cu un semn scurt le făcu semn palatinelor să i-a tava şi să plece, el rămânând singur doar cu mentatul său, care răbdător aştepta să vadă dacă şi azi dorea să facă antrenamentele de dimineață, aşa cum el încerca de la vârsta de 10 ani să facă, aşa cum tatăl prințului îi dăduse mână liberă, să facă din fiul său, unicul fiu şi viitorul pretendent la tronul Imperiului Stelar, ce se întindea pe mai bine de 120 se sisteme astrale, un adevărat împărat. Perror nu putea fi prea sever cu prințul, nu din cauza repercursiunilor, ci din simplu fapt că prințul era o fire firavă şi sensibilă, înclinată mai degrabă spre artă decât spre arta războiului. Însă acest lucru nu îl împiedicase pe acesta să încerce să îl antreneze pe prinț, să lucreze la fortifierea acelui trup firav de 14 ani cât avea acesta, pentru a-i căli, nu numai trupul dar şi mintea, care era după cum spunea Perror, ”cea mai importantă armă a unei ființe inteligente”.

— Astăzi prințe vei învăța o nouă technică de apărare fără arme....

— Serios, Perror chiar trebuie să învăț toate aceste technici de apărare!? făcu deodată prințul Chasper pe un ton morocănos.

— Nu trebuie să î-ți mai reamintesc că trăim într-o lume destul de periculoasă, şi chiar dacă tatăl tău este împărat, e bine să şti că la un moment dat, chiar dacă eşti apărat de gărzi, e bine să ai acea siguranță pe care o vei căpăta prin însuşirea acestor metode de apărare şi atac corp la corp.

— Bine ! făcu deodată prințul, hai să începem, după-amiază trebuie să merg aşa cum şti la balul dat de baroana Zalena, şi nu pot merge dacă sunt obosit...

— Nici o grijă micul meu padwan, făcu mentatul, astăzi vom învăța doar tehnicile de bază, de mâine vom începe antrenamentul.....spuse acesta aruncându-i un zâmbet uşor la fața bosumflată a prințului care spera să scape uşor.

— Ieşiră din dormitorul princiar, îndreptându-se spre sala de antrenamente, special creeată pentru micul prinț, la porunca tatălui său. Cei doi au fost imediat însoțiți de către doi soldați ai gardei imperiale - numiți sefiri, aşa cum cerea protocolul din interiorul palatului care era cât de mărimea unui oraş, înălțat pe opt nivele, aflat în mijlocul capitalei imperiale Zephyr de pe planeta Galorra, noua capitală politică şi economică a Imperiului Stelar de la încoronarea lui Sefron al II-lea.

— Ca de obicei mentatul îi arătă prințului mişcările de bază, pe un manechin, apoi după câteva ore de antrenament, mentatul îi ceru ucenicului său să aplice metoda învățată pe un fel de hassaru, un manechin de antrenament creat special pentru prinț de către cercetătorii din laboratoarele imperiului. Hassaru era de fapt un manechin robotizat care îl ajuta şi învăța pe prinț să se perfecționeze în antrenamentele date de către Perror. Imaginea mentatului şi a prințului era redată pe un ecran rotund, unde ochii bătrâni ai împăratului îi priveau din impunătorul său tron, fiind întrerupt de intrarea celor doi sfetnici, în straiele lor largi şi a accesorilor ciudate de pe cap, care se apropiară grăbiți de acesta:

— Înălțimea ta, am primit rapoarte din Imperiu, conform cărora forțele rebele au distrus două convoaie cu zelynium...spuse unul dintre ei, pe nume Nellor, oprindu-se şi înclinându-se în fața Împăratului.

— Răbdarea mea a ajuns demult la limită în legătură cu aceşti sălbatici!, făcu acesta strângând pumnul drept, cer să se facă ceva, nu mai putem tolera aceste atacuri...

— Desigur Înălțimea Ta, încuviință din cap cel de-al doilea sfetnic, cu permisiunea Măriei tale doresc să rezolv această problemă...

— Hm, desigur, făcu Împăratul aruncându-i un zâmbet şiret acelui sfetnic, care fusese în tinerețe un agent special loial Imperiului, şi îi salvase

viața, drept pentru care acesta alesese să îl facă unul dintre sfetnicii lui, acesta încă având unele abilități şi relații de care el ca Împărat se putea folosii în rezolvarea unor probleme mai delicate cum era aceste transporturi de zelynium un cristal organic care putea fi cultivat şi programat să se dezvolte, creându-se adevărate tuneluri subterane.

— Voi avea nevoie de suportul amiralului Merrdolo, mai spuse acesta, iar la acceptul Împăratului dat prin înclinarea capului, acesta se retrase înclinându-se scurt în fața acestuia, lăsându-l pe Împărat cu sfetnicul Nellor, care era mai în vârstă, preferând să conducă acțiunea din spatele scenei, şi nu fiind în linia întâi ca el.

— Astăzi prințul, va merge la balul dat de baroana Zalena, schimbă acesta discuția, făcându-l pe Împărat să tresare un pic fiind furat de gândurile cu privire la problemele care ajungeau la urechea lui, multe dintre ele deosebit de grave, ce păreau că amenință stabilitatea politică a Imperiului.

— Un pic de distracție îi este necesară micuțului, făcu împăratul către sfetnic, deja cred că dacă îl mai țin izolat în acest loc, va suferii ca mine, un singuratic înconjurat de gărzi şi de sfetnici la fel de singuratici ca şi mine... râse către sfetnic care se mulțumii să îl aprobe, înclinând scurt din cap.

— Împăratul îi făcu semn unui palatin, să se apropie de el, acesta fiind un scrib care punea pe hârtie ceea ce i se dicta, iar la urmă împăratul sigila documentul cu însemnul său regal, metodă datată din cele mai vechi timpuri. După ce termină de dictat ordinul de a-l asista pe Amos Jorha, sfetnicul secund al împăratului, în misiunea pe care acesta dorea să o inițieze, pentru stoparea acelor atacuri rebele, îi făcu semn sfetnicului Akkatis să-l însoțească pe terasă, de unde putea să admire întinderea capitalei Imperiale, înconjurat de o frumoasă grădină scăldată în razele sorrului ce treceau filtrate prin imensa cupolă de protecție.

— Sfetnicul împăratului se opri la doi paşi în urma acestuia, privind la silueta uşor gârbovită şi slăbită, care îşi ațintise privirea spre munții înalți ai regiunii de nord-vest, mereu acoperiți cu zăpadă, vizibili pe vreme frumoasă cu cer senin. Akkatis îl lăsă pe Sefron să contemple acel peisaj, apoi se apropie uşor de el, deoarece ştia că bătrânul împărat nu îi făcuse semn să-l însoțească aici degeaba.

— Am sperat că dacă o să ajung spre sfârşitul domniei, să reuşesc să creez o stare de linişte în imperiu,.... începu acesta întorcându-se către sfetnicul său credincios, ce fusese un paj la curtea familiei sale.

— Înălțimea Ta, sfârşitul domniei este încă departe..... ştiu că au apărut o serie de complicații, dar sunt probleme de politică care pot fi rezolvate şi de ambasadorii noştrii sau de unii Lorzi care se plâng că măria Ta i-a uitat.... în însărcinarea unor treburi....

— Ha ! exclamă împăratul, fața strâmbându-se într-un zâmbet şters, oare aceşti lorzi trebuie să fie mereu mânați de la spate ca nişte cirezi de ierbivore, nu mai au acea liberă alegere de care se bucură....eu nu sunt mereu la curent cu micile probleme să îi dirijez.....

— De când cu acea îngrozitoare tentativă de detronare a vărului Măriei Tale, nimeni de la curte nu mai încearcă să facă gesturi necugetate, preciză sfetnicul amintindu-i împăratului de primejdia prin care scăpase acum mai bine de 5 ani.

— Ştiu, dar nu asta mă îngrijorează, ci faptul că generalii mi-au adus la cunoştiință, acele veşti tulburătoare, spuse Sefron, veşti care amenință însăşi integritatea Imperiului...

— Trebuia să distrugem acel cuib de viespii, acum mult timp, spuse sfetnicul cu ciudă în glas, referindu-se la clasa politică de pe Aegeea, numită – Elita, o clasă formată din vechi politicieni ce au mediat în nenumărate rânduri o serie de tratate cu teritoriile aristocrației, şi acei Narakua – comercianți, sau mai bine spus, acele corporații puternice ce sprijineau în funcție de interese, când o parte când cealaltă.

— Da, dar cu cât încercăm să îi izolăm şi să îi slăbim economic, ei vor încerca să riposteze, spuse împăratul

— Şi vom riposta la rândul nostru,.... oricum tratatul nu poate să îi salveze mereu, dar mai întâi trebuie să încheiem un tratat cu terrienii, de neimplicare, şi cu acele corporații care îi sprijină pentru a-i lăsa fără aliați, şi atunci acei aegeerieni vor fi supuşii Măriei Tale... încheie sfetnicul împreunându-şi mâinile pe sub straiele largi.

— Trebuie acționat cât mai curând, spuse Împăratul pe un ton poruncitor către sfetnic, care înclină din cap cu supunere, nu voi permite ca Imperiul ridicat de familia mea să cadă pe mâinile acelor corbi.....

— Se va face întocmai ! spuse sfetnicul privind la figura gânditoare a lui Sefron care privea spre mica grădină, el sprijinindu-se de o coloană rotundă, ornamentală, de lângă acele bănci confortabile, înşirate de-a lungul aleilor largi.

— Deodată împăratul îi făcu un gest scurt cu mâna să-l lase singur, sfetnicul se înclină apoi făcu câțiva paşi cu spatele, părăsind aceea terasă, lăsându-l pe Sefron înconjurat de mireasma acelor flori frumos ornamentate, dar a căror parfumuri acesta le ignora, mintea lui încerca să găsească o metodă sigură de a readuce supremația totală în Imperiu, asta fără să se intervină cu armata, care ar precipita lucrurile, şi ar declanşa un război civil, sau o încercare de detronare a lui de pe tronul imperiului. Trebuia ca acea Elită de pe Aegeea să fie eradicadă, dar cum?; se încercase prin nenumărate asasinate, iar răspunsul a fost acea încercare de detronare a lui de pe tron folosindu-se de rapacele său văr – lordul Gauron, care fusese ucis, iar

întreaga lui familie executată prin decapitare în public. Dar acest lucru nu adusese frica printre supuşi, ci crescuse tensiunea, acest lucru îl neliniştea pe împărat, ştiind că nu putea să cedeze tronul fiului său Chasper, care nu ar fi rezistat la atâtea intrigi şi pericole.

Împăratul rămăsese singur pe terasă, locul unde nimeni nu avea voie să-l deranjeze, sau să intre fără a i se da voie de către acesta, fiind locul de refugiu de multe ori în ultimul timp din fața atâtor cereri de petiții şi delegații venite din întreg Imperiu, multe încă aşteptând la porțile palatului să primească acceptul acestuia de a intra.

Se aşează uşor pe banca confortabilă, fiind în permanență monitorizat de ochii electronici ai celor şase unități robot - centurion, care ca nişte uriaşi de 3 metrii cu patru brațe, stăteau cuminți la locurile lor, parcă făcând parte din acel peisaj al grădinii acelei terase suspendate. În afara fiului său Chasper, nimeni nu avea voie să intre peste Împărat, pe terasă, indiferent de problemă, însă din fericire aceste escapade ale Împăratului nu durau mai mult de o oră, astfel că în cele din urmă acesta se ridică cu un oftat uşor de pe bancă, apropiindu-se de uşa păzită de doi roboți – centurion, acele maşinării bipede de luptă cu patru brațe, cadou din partea confederației Genoteos, la semnarea pactului de aderare la organismul Imperial, Alianță ce pusese bazele viitorului Imperiu.

Însoțit de garda sa, Împăratul se îndreptă spre sala de Conferință, locul unde acesta îşi primea delegațiile, uneori daca protocolul o cerea fiind asistat în luarea deciziilor de către membrii Dominatului, o grupare de 12 regi, aliați prin vasalitate acestuia, care avea menirea de a fi parte consultantă în unele probleme ale Imperiului, dar neavând drept de veto la deciziile finale ale Împăratului, care de cele mai multe ori se consulta cu aceştia în luarea unei decizii finale.

Pentru a ajunge la Consiliu, o delegație, trebuia să treacă de Camera Lorzilor, care votau sau decideau dacă problema este de competența lor de a o rezolva, sau îi dădeau aprobarea pentru a merge la Consiliul Imperial. În Camera Lorzilor era o delegație de observatori, care avea misiunea de a analiza deciziile acelei Camere, justețea deciziilor, care raporta Împăratului şi uneori Dominatului cu privire la activitatea acesteia. Pentru populația simplă, sau micii nobili, ori cavalerii, care au fost împroprietăriți datorită faptelor lor, pentru a ajunge la Camera Lorzilor, trebuiau să treacă de filtrul birocratic al aparatului de cenzură, numit Core, care selecta şi trimitea mai departe cererile acestora.

Un amendament special a fost introdus în Legea de organizare a Imperiului, acesta fiind modul de obținere al statutului de ***cetățean*** al Imperiului, care uneori echivala cu statutul de cavaler din teritoriul vasal al imperiului. Dreptul de a devenii Cetățean al Imperiului, îl obțineau în special

capul familiei, urmând ca după 5 ani şi familia acestuia să intre în rândul cetățenilor Imperiului, care printre alte multe facilități, ei puteau circula prin Imperiu fără a avea aprobări speciale, iar aparatul birocratic nu mai era o maşinărie infernală unde te pierdeai, ci un ajutor de nădejde în rezolvarea unor probleme administrative.

Când uşile mari ale Consiliului se deschiseră, rumorul de voci se stinse parcă la un semn, împăratul însoțit de garda să personală, intră aşezându-se în impunătorul jilț, iar preț de câteva secunde, toți ochii acelor regi vasali care se ridicaseră să se încline în fața acestuia, îl priveau cu atenție, pentru a vedea dacă împăratul avea ”dispoziția” necesară, pentru a susține acele puncte de ordine ale consiliului, cât şi primirea în audiență a celor programați pentru astăzi. Împăratul ridică mâna, şi imediat unul dintre cei doi secretari imperiali, veniră lângă acesta înmânându-i documentul cu ordinea de zi, act peste care ochii acestuia trecură plictisiți, până ce un nume îl făcu să tresare, era un fost general, implicat în încercarea de detronare a lui în urmă cu cinci ani.

— Ce înseamnă asta? făcu împăratul arătând numele generalului de pe document, secretarului, care privii clipind repede din ochii lui rotunzi şi mici.

— Înălțimea Ta... este fiul infamului general.... a rugat o întrevedere urgentă, susținând că are dovezi legate de un posibil complot ..., dacă înălțimea doreşte.....

— Nu, tună vocea acestuia... nu doresc... să părăsească imediat palatul !

— Se va face întocmai, spuse secretarul pe un ton serviabil, dând să se retragă.

— Să fie imediat reținut.... voi hotărî eu ce voi face cu această progenitură de trădător, spuse împăratul către secretar, care se înclină în semn că a înțeles, apoi făcu imediat semn ca porunca să fie imediat îndeplinită.

— Bun, să înceapă şedința! spuse acesta aşezându-se cât mai confortabil în jilțul mare ce trona superior încăperea unde se întrunea consiliul imperial.

— Un amphitrion, se ridică lovind un gong, semn de începere al sedinței, apoi acesta dădu glas cu voce tare şi uşor baritonală la primul punct de dezbătut, care era în legătură cu cerera de întăriri armate trimisă de doi generali, aflați la granița sectorului de periferie al imperiului.

Sefron ascultă cu calm cererea acestor generali, lăsând chiar să înceapă acele dispute între membrii Dominatului, care nu vedeau cu ochi buni trimiterea de noi trupe, slăbind Armada Imperială care avea misiunea de a asigura securitatea şi liniştea din interiorul imperiului, astfel că în cele

din urmă la intervenția împăratului se hotărî ca doar jumătate din trupe să fie trimise, împreună cu un observator, care va analiza situația. Trecuse două ore şi împăratul ridica cu mâna plictisit, în semn că lăsa rezolvarea punctelor din discuție, la latitudinea membrilor Dominatului, care puseseră unele puncte în discuție, mai la urmă, puncte pe care o parte dintre ei le doreau rezolvate, aprobate, iar Împăratul nu mai avea interes, astfel că erau mai mult o rutină. Când amphitrionul anunță ultimul punct al şedinței, împăratul îşi aduse aminte de acel fiu de general trădător. Era gata să de-a poruncă să fie executat, dar ceva îi spunea că e bine să îl asculte ce are de spus, şi asta fără să audă şi urechile Dominatului. La semnul gongului, Împăratul se ridică din jilț, luând-o spre ieşire, însoțit imediat de garda sa, iar membrii Dominatului se înclinară din locurile lor, aruncând cu coada ochiului la acesta, care părea destul de grăbit să părăsească sala Consiliului.

— Înălțimea Sa este astăzi foarte grăbit, se auzi deodată vocea unui rege vasal, trântindu-se plictisit în jilțul său, imediat cum alaiul ieşi pe uşa consiliului.

— Doar de la un timp..... spuse altul pe un ton ironic, împreunându-şi mâinile subțiri şi albe.

— Rumorul de voci se auzii din nou, apoi membrii Dominatului, ieşiră din sala Consiliului, îndreptându-se către unele încăperi ale palatului, pentru a se relaxa, sau pentru a participa la diferite întruniri, toate supravegheate de sistemul automat de securitate al palatului. Membrii Dominatului aveau obligația de a fi prezenți la şedințele Consiliului, care se întruneau din trei în trei luni, de două ori pe an, şi țineau câte două săptămâni, cu excepția acelor şedințe extraordinare, care erau cerute de către Împărat, în cazul apariției unei crize administrative a Imperiului. În cazuri excepționare, Împăratul putea lua unele decizii şi fără consultarea cu membrii Dominatului, iar la rândul lui, Dominatul putea lua unele măsuri în lipsa acestuia, dacă era vorba de o boală sau, chiar de moartea acestuia, până la încoronarea succesorului, sau în lipsa acestuia a formării unei conduceri numită – Triada, constituită din trei regi vasali, aleşi din rândul Dominatului.

— Împăratul, însoțit de garda sa, intră în marea sală a tronului, aşezându-se confortabil, apoi îi făcu semn unui căpitan al gărzii să îl aducă pe acel fiu de general, care avusese nesăbuința, dar şi curajul să ceară o audiență în public cu acesta. După câteva minute, în sală îşi făcu apariția, silueta unui tânăr destul de înalt şi uscățiv, îmbrăcat ca un mic nobil cu haine specifice sistemelor regale aflate la periferia imperiului. Acesta se oprii înclinându-se, apoi la semnul plictisit al împăratului, acesta se ridică, păstrând o poziție serviabilă, fiind încadrat de garda imperială, care l-ar fi

eliminat la cel mai mic gest al împăratului, dacă era nevoie, iar el o ştia, de aceea când începu să se adreseze împăratului, folosea un ton moderat şi fără gesturi, încercând să-i explice Înălțimii Sale, motivul cererii lui.

— Nu vreau să aud nimic în legătură cu infamul trădător de al tău tată ! tună vocea acestuia, care făcu să apară o uşoară grimasă pe fața uşor palidă a tânărului.

— Umilele mele scuze, Înălțimea Voastră, spuse acesta, motivul pentru care sunt aici este acela, că am aflat că un nou complot este pe cale să izbucnească....

— Dacă ai venit până aici doar pentru asta, atunci esti un prost... spuse Împăratul întrerupându-l printr-un gest nervos..... primesc zeci de astfel de atenționări, iar unele sunt mici încercări, ale unor nerecunoscători, care nu fac altceva decât să îngroaşe rândurile celor care vor să m-ă dea la o parte....

— Înălțimea Ta.... spuse tânărul, după acel eveniment nefericit al familiei mele, mi s-a cerut să jur loialitate în schimbul vieții mele, aşa am făcut, astfel că loialitatea pentru Înălțimea Ta, m-a făcut să vin cu această avertizare care este la adresa fiului – prințul Chasper....

— Cum !? cum îndrăzneşti ? se ridică împăratul ridicându-se nervos de pe impunătorul jilț.

— Măria Ta, jur că este adevărat, am aflat acest lucru de la un spion venit din Spațiul Trigonului, care a fost prins şi anchetat.... personal am asistat la interogatoriu....

— Şi de ce nu am fost informat ? întrebă împăratul aşezându-se pe jilț, acoperindu-se parțial cu pelerina albastru – violet, brodată cu aur şi nestemate.

— Acesta este motivul pentru care am hotărât că trebuie să acționez, superiorul meu nu a considerat că amenințarea este valabilă, dar eu mi-am luat libertatea şi am mai făcut unele cercetări.... , apoi cu o mişcare îşi scoase un mic sul de hârtie groasă, ce avea în partea de jos stânga, o mică pecetă, pe care-l întinse către împărat.

— Unul dintre căpitanii gărzii îl luă, înmânându-l împăratului care îl luă cu un aer uşor plictisit, deschizându-l şi începu să îl citească. Pe măsură ce citea fața i se transforma într-o uşoară paliditate, care îi dădeau o notă cadavreică tenului alb al acestuia. Documentul, din mâna Împăratului era un ordin dat către un general aflat la periferia imperiului de a permite intrarea unor nave ”umanitare” în interiorul imperiului, ordin dat de regele, Leonas al IV-lea Vidrass, unul dintre regii vasali aflați în Dominat. Documentul mai specifica ca un pachet era imperativ să iasă din interiorul imperiului, pachet deosebit de ”fragil”.

— Care este legătura între aceste nave şi fiul meu, spuse împăratul către tânăr.

— Măria Ta, el este pachetul, de la spion am aflat că vor să-l răpească şi să-l folosească ca monedă de schimb contra renunțării la tron....preciză tânărul pe un ton calm.

— Desigur, făcu împăratul fluturând cu mâna documentul pe care acesta îl strânse uşor nervos, şi cum vrei să fi răsplătit pentru acest ... serviciu de loialitate ? întrebă acesta.

— Cu nimic, Măria Ta, deja am fost răsplătit prin amabilitatea şi bunătatea Voastră, nu pot cere altceva în plus...

— Prea bine... spuse împăratul către tânăr, dacă se adevereşte acest pericol, nu voi uita de tine, spuse acesta, făcându-i semn acestuia că întrevederea s-a terminat.

— Imediat garda imperială îl înconjură, tânărul fu imediat escortat afară din sala tronului, acesta ieşind având în colțul gurii un mic rânjet de victorie, pe care nici unul dintre soldații gărzii nu îl observă. Tânărul ieşi din palat, imediat îndreptându-se către nava comercială, care îl aştepta în unul din hangarele secundare ale spaceportului imperial, fiind gata de decolare. Trapa de la ecluza de acces în nava se închise, acesta răsuflă uşurat, iar silueta unui bătrân îl aştepta pe holul principal de acces, cercetându-l atent cu privirea.

— S-a făcut ! să ieşim din cloaca asta imediat, spuse tânărul cu asprime în glas către bătrân, care zâmbi larg, bătându-l uşor pe umăr.

— La opt ore de la plecarea tânărului, împăratul simții ceva ciudat cu el, iar sfetnicul chemă imediat medicul personal, care îl consultă, apoi îi luă analizele pentru a determina acea ciudată deteriorare a stării de sănătate a Măriei Sale. Zvonul cum că Împăratul se simțea rău se răspândii imediat printre cei ce deserveau palatul, dar datorită securității el rămase acolo, iar Chasper nu fusese la ordinul tatălui său informat, pentru a nu-i strica prima sa ieşire în lumea societății nobile, reuşind în cele din urmă chiar să se distreze, dansând de câteva ori cu nepoata baroanei Zalena – contesa Bendis Kellora, motivul real al invitației prințului la Marea Sală a palatului, pe care baroana o închiriase pentru balul dat în cinstea Împăratului, de când familia ei intrase în grațiile acestuia, prin regretatul ei soț - baronul Vallor Yrum Atarres.

— Prințul Chasper reveni la palat aproape de miezul nopții, nebăgând de seamă agitația de la palat, de la nivelul 5, unde tatăl său avea dormitoarele. Ca de obicei mentatul Perror îl aşteptă, conducându-l spre dormitor, dar încă neavând curajul să deschidă subiectul despre ciudata cădere a stării de sănătate a împăratului. Când prințul adormii sub privirile atente ale mentatului, care nu vedeau în făptura firavă a băiatului, un viitor

împărat, cercetătorii de la laborator descoperiseră cauza care produsese acea îmbolnăvire, ea fiind reprezentată de nişte ciudate microorganisme, create artificial, un fel de nano-roboți, care luaseră contact cu pielea împăratului. Nu dură mult şi unul dintre agenții imperiali care monitorizau cazul, descoperii o similitudine de la acea întâlnire a fiului fostului general, care îi înmânase un document, document ce imediat a fost analizat, pe el fiind găsite un număr destul de mare de acele micro-organisme sintetice ce îl îmbolnăviseră pe împărat. Situația era destul de gravă, deja căpitanul care îi înmânase împăratului acel document era mort, acele microorganisme îi blocară sistemul imunitar, cauza morții fiind şoc septicemic acut. Chiar şi cu o vârstă înaintată, Împăratul rezista bine, el fiind ca şi majoritatea nobililor, trecut încă din starea de fetus prin acel ritual de selecție şi îmbunătățire genetică, un fel de procedeu de recombinare genomială din starea intrauterină, procedeau numit – ADATHEOS. Procedeau ridicat la nivel de ritual, era obligatoriu în familiile de nobili ale aristocrației de vârf, acestora li se îmbunătățeau genele, şi reparau unele defecte ce puteau apare încă din starea intrauterină. Procedeul fusese luat de la terieni care aplicase o metodă de îmbunătățire a soldaților şi a coloniştilor trimişi să colonizeze lumi mai ostile cu condiții de viață la limită.

- Deja aproape de ivirea zorilor, poza acelui fiu de general trădător fusese trimisă în întreg imperiu, acesta fiind cunoscut sub numele de Velerik Fanares, luând numele de fata al mamei, căpătând statutul de cavaler. O adevărată maşină polițienească se porni pe urmele acestuia, şi a complicilor, care fuseseră detectați că au trecut de sectorul Kattara, care delimita la aproape două salturi dimensionale, sectorul periferic imperial – granița imperială. Nava acestora fusese modificată, ea atingând viteze net superioare navelor de asalt imperiale, care nu reuşise să o ajungă din urmă, ba mai mult ştiind să ocolească pe rute periferice, toate blocajele create de Armada Imperială, care prin ordinul dat de cancelarul imperial Haedonis Tellor, împânzise toate rutele principale şi o mare parte din cele secundare, multe rute periferice de la periferia graniței imperiale erau prea sumar cartografiate pentru a oferii un ajutor navelor imperiale.

— Cu o întârziere de câteva ore datorită distanțelor dintre sectoarele imperiale, veni de la un agent imperial detaşat la periferia vestică a graniței imperiale, vestea că un grup din care făcea parte şi urmăritul Fanares, au fost detectați de camerele de supraveghere dintr-un spaceport aflat în zona neutră, locul unde Imperiul nu mai avea jurisdicție. Cancelarul Tellor nu îşi putuse ascunde uimirea şi indignarea în legătură cu incompetența agenților care nu reuşiseră să captureze acel trădător, ba mai mult acesta se afla acum în afara granițelor imperiale, de unde nu se mai putea atinge de el. Dar cancelarul Tellor, nu se dădea bătut uşor, dădu ordin ca un grup de

vânători de recompense să îl aducă pe acest trădător în viață sau mort, iar familia aceştuia să fie eliminată, familie cu care acesta fugise, aşa cum plănuise, ajutat de vechiul prieten al tatălui său vicontele Gunarr, care avea unele relații cu anumite persoane pe care nici însuşi Fanares nu le ştia, asta era pentru protecția lui şi a celor implicați în această operațiune, care nu părea un succes. După aproape o săptămână, veni şi confirmarea că împăratul era grav bolnav, dar stabil, cea ce îl enervă pe Fanares, însă bătrânul viconte îl bătu şi de această dată pe umăr zicând:

— Lucrurile sunt pe făgaşul cel bun, fiule, chiar dacă noi nu le vedem că aşa ar fi.....

— Nu înțeleg.... făcu nedumerit Fanares, trebuia să moară, dar el este încă în viață.... cum este posibil ?!

— A fost luată şi această variantă în calcul, spuse bătrânul pe un ton calm, dar lucrurile se mişcă mai încet acolo, nu trebuie să fie un eşec, Împăratul dacă v-a supraviețuii bolii, atunci cu siguranță că v-a fi înlocuit de Triadă şi atunci avem de câştigat....

— Fanares îl privii pe acesta lung, ştia că de el se folosise, dar şi el acceptase în numele tatălui său să i-a parte la această răzbunare, care pentru el nu dădea roade, nu aşa cum le-ar fi vrut el, ci acestea se vor vedea în timp, timp care pentru el şi familia lui era foarte scurt dacă erau prinsi de către trupele imperiale sau vânătorii de recompense trimişi pe urmele lor.

— ∇

— Regele Vidrass a fost anunțat de către pajul său, că prezența măriei sale este cerută de către Cancelarul Tellor, acesta nebănuind adevărata natură a acestei cereri. Însoțit de doi palatini, aşa cum cerea protocolul, şi fiind escortat de către o gardă imperială, regele Vidrass se îndreptă spre birourile cancelarului imperial dând curs cererii făcute de acesta. Când uşile mari ale biroului se deschise, regele Vidrass observă silueta cancelarului stând în picioare, în fața imensului său birou, iar undeva la geamul înalt, acoperit de draperiile albăstrui, stătea sfetnicul Akkattis, care se apropie de acesta înclinându-se către el, iar cancelarul rămase nemişcat ațintindu-l cu o privire tăioasă. Regele Vidrass se oprii, făcându-le semn celor doi palatini să rămână lângă uşă, el apropiindu-se de silueta rotofeie a cancelarului care îl aştepta cu mâinile împreunate la spate.

— Rege Vidrass... se auzi vocea baritonală a cancelarului, doresc să clarific de la început că cea ce se v-a întâmpla aici nu este un rechizitoriu...ci clarificarea unei probleme deosebit de delicate ...

— Cancelare... făcu deodată regele, pe un ton plictisit, treci direct la subiect, timpul meu este deja afectat de această.... făcu cu mâna un gest ce

semnifica că el nu găsea o definiție a cea ce se întâmpla acum, sau ce dorea de la el acest cancelar şi desigur acel sfetnic al împăratului.

— Timpul este un lucru relativ, dar motivul pentru care v-am cerut prezența este unul deosebit de important, ba chiar extrem de periculos dacă se dovedeşte a fi adevărat...

— La ce vă referiți, făcu regele luând o figură uimită.

— La posibila implicare a măriei voastre, într-o acțiune de subminare şi atentat la viața Suveranului nostru, spuse cancelarul, ridicând un pic tonul vocii.

— Cum !?, dar este absurd ! cum îndrăzneşti să m-ă acuzi de aşa ceva.... izbugni deodată regele după un moment scurt cât rămase mut la cuvintele acuzatoare ale cancelarului.

— Voi anunța imediat Dominatul despre această calomnie ordinară la adresa mea, făcu acesta stergându-se cu batista brodată peste fruntea palidă.

— Chiar v-ă rog, intervenii deodată sfetnicul Akkattis, apropiindu-se de rege.

— Dar este absurd!, eu... eu nu sunt obligat să ascult aceste inepții, ce dovezi aveți? făcu regele pe un ton nervos.

— Cancelarul îi făcu semn sfetnicului, care scoase de sub straiele largi, un document rulat pe un mic tambur, document ce era desigilat. Akkattis îl întinse către regele Vidrass, care făcu un scurt gest de retragere, observat imediat de cancelar, care zâmbi uşor:

— Nu mai este nici un risc, documentul este acum inofensiv, acei microbi au fost îndepărtați de pe el, spuse cancelarul făcând un pas spre rege.

— Despre ce microbi spui ? apoi însfăcă documentul rulându-l repede, apoi îl citi preț de câteva secunde, pufnind într-un râs nervos.

— Ha, ce cu această falsificare credeți că m-ă puteți învinovății, spuse regele Vidrass, aruncând la picioarele cancelarului documentul.

— Împăratul este grav bolnav deoarece a intrat în contact cu microbii aflați pe acest document..... document ce are pe el semnătura ta şi scrisul este...

— Nu ! totul este un fals, izbucni deodată regele, credeți că aş face aşa ceva Impăratului, ce aş avea de câştigat ? în afară de pedeapsă, Ei spune, nu sunt vinovat de nimic din toate astea şi o pot dovedii, făcu regele întorcându-se să plece.

— Deja noi am dovedit, spuse vocea baritonală a cancelarului, scrisul şi sigla sunt ale înălțimii voastre, iar aşa zisele nave trimise de regatul măriei

voastre au fost oprite şi perchiziționate, găsindu-se o cabină special amenajată pentru un musafir de soi, făcu cancelarul.

— Regele rămase o clipă împietrit, apoi se întoarse către unul dintre palatini, acesta ieşi din încăpere, însă imediat zgomotul unui blaster se auzii, semn că nefericitul fusese oprit de garda imperială, care la ordinul cancelarului păzea intrarea în biroul acestuia.

— Nu este cazul să mai prelungim această şaradă, o gardă v-ă va escorta către Tribunalul Imperial pentru interogatoriu, spuse cancelarul, deja conform legii imperiale sunteți suspect de acuzare de înaltă trădare şi veți fi judecat ca atare....

— Nu, asta este o înscenare, nu aveți nici un drept, eu sunt rege vasal împăratului....

— Luați-l! făcu deoadată cancelarul la garda imperială ce intrase pe uşile mari ale biroului, v-a da socoteală pentru faptele lui... făcu acesta aruncându-i o privire plină de dispreț acelui rege care rămase împietrit cum văzu cei şase sefiri imperiali care îl înconjurase.

— Vei regreta această aroganță, îi aruncă peste umăr cancelarului, regele Vidrass în timp ce se îndrepta către uşă.

— La câteva minute, timp în care cancelarul rămăsese cu privirea întunecată şi gânditoare, se întoarse către sfetnicul imperial Akattis, care îşi reluă locul lângă fereastra mare cu draperii albăstrui.

— Este implicat, spuse cancelarul cu voce tare, dar ceva nu se leagă, făcu acesta apropiindu-se de biroul său, de unde are acest rege acces la o astfel de technologie ?..... cred că altcineva se află în spatele acestui complot, concluzionă el scurt.

— Evident cancelare, spuse sfetnicul apropiindu-se de acesta, se bănuieşte a fi Elita aegeriană.....

— Mda, majoritatea ar suspecta-o făcu cancelarul pe un ton morocănos, dar chiar şi aşa cum este posibil ca aceşti naiți să treacă de filtrul nostru de securitate fără să fie descoperiți !? se întrebă cancelarul sprijinindu-se de biroul său masiv.

— Suntem încă vulnerabili la astfel de atacuri, intervenii sfetnicul pe un ton panicos, deja serviciul imperial de securitate raportează că unele corporații ale Confederației Genoteos crează noi tipuri de tehnologii net superioare celor produse de noi.... iar aegeerienii încă dețin un avans tehnologic superior nouă.....

— Ştiu, făcu cancelarul pe un ton uşor nervos, trebuie să ne folosim toate resursele diplomatice pentru ca această situație să nu ne scape de sub control...., apoi acesta se aplecă anunțând prin sistemul intern de comunicare un secretar să se prezinte la el imediat pentru o însărcinare prioritară.

— Sfetnicul Akattis, îl salută reverențios pe cancelar, apoi se retrase către dormitoarele împăratului unde Măria Sa se odihnea, fiind deocamdată stabilizat, dar situația sa rămânând în continuare rezervată, deoarece medicii personali şi unii cercetători chemați de urgență, nu reuşiseră să inactiveze acei naniți din organismul împăratului, care continuau să-i înrăutățească starea acestuia de sănătate, în ciuda eforturilor depuse. Echipa de cercetători, alături de medici, care roiau în jurul patului împăratului, monitorizau în permananță funcțiile vitale ale suveranului, încercând metode de anihilare a acelor naniți aflați în sângele regal. În mod obişnuit, orice om ar fi fost deja mort, dacă astfel de naniți i-ar fi atacat sistemul imunitar, dar procedeul Adatheos era deocamdată singurul care îl mai ținea în viață pe împărat. A fost luată în calcul şi ideea nebunească a unui cercetător tânăr, de a ataca acei naniți cu o undă direcționată de şoc electromagnetic, ce ar dezactiva acei naniți, dar acest lucru era extrem de periculos, ducând la moartea suveranului prin oprirea inimii. Cercetătorul insistase că acest lucru era inevitabil, şi că se putea ulterior încerca o măsură de resuscitare, dar la auzul acestor vorbe a fost aruncat afară din dormitorul unde împăratul era înconjurat de o adevărată suită de medici, cercetători şi apropiați. La capul patului se afla şi regina Aekina, sora mai mică a împăratului, care a venit imediat cum s-a aflat vestea, pentru a fi aproape de el şi mai ales de nepotul ei, prințul Chasper.

— La intrarea sfetnicului în dormitorul imperial, regina Aekina se ridică grăbită de la marginea patului împăratului, care o privise cu ochii slăbiți şi aproape goi, pe această soră care îi fusese un adevărat sprijin, ce se sacrificase măritându-se cu regele Halador Ablary, ce deținea 12 sisteme astrale şi multiple alte colonii, fiind un puternic aliat ce îi consolidase poziția împăratului la încoronarea acestuia pe tronul Imperial.

— Spune-mi măcar că cel ce a făcut asta a fost pedepsit !? făcu regina pe un ton dur către sfetnic, care se opri înclinându-se să o salute.

— Măria Ta... m-ă tem că cel ce a făcut asta nu este decât vârful unui iceberg.....

— Sfetnice....trebuie să-mi juri că cel sau cei care au făcut asta fratelui meu nu vor scăpa nepedepsiți! spuse aceasta pe un ton precipitat strângând poalele rochiei movalii într-un gest uşor nervos.

— Desigur, vom face tot ce ne stă în putință ca acest episod să fie cât mai repede rezolvat, iar starea de sănătatea a împăratului să revină la normal....

— Nu m-ă interesază dacă vom fi în prag de război, dar cei care au făcut asta să fie pedepsiți, spuse aceasta pe un ton dur, întorcându-se dintr-o dată spre patul unde împăratul ridicase ochii încercând să înțeleagă ce se întâmplă în jurul lui.

— Aekina.... bolborosii acesta cu o voce stinsă, numele sorei, care imediat cum auzi se grăbii aşezându-se pe marginea patului, apucându-l de mână pe acesta.

— Aekina.... continuă împăratul trebuie să ... încercă acesta să vorbească în ciuda slăbirii date de boală.

— Nu vorbii... trebuie să te odihneşti, îl opri aceasta cu un gest.

— Nu... trebuie să-mi promiți că..., se forță împăratul strângând-o cu toată forța de care dispunea în acel moment de mână pe regină, care se aplecă asupra acestuia ca să audă ce avea de spus.

— Promite-mi că micuțul Chasper va fi în siguranță.... dacă eu... eu nu...

— Nu! aproape că strigă aceasta, nu te gândi la asta nu vei... murii, spuse aceasta pe un ton pierdut către împărat, care o privea cu ochii măriți de groază neânțelegând de ce aceasta spuse acel.. nu...

— Şti că Chasper este cel mai iubit nepot, dar trebuie să aibă un tată, nu trebuie să te dai bătut, spuse regina.

— Promite-mi ! insistă împăratul către regină, care îl strânse la rândul ei de mână în semn tacit că „da” ea va avea grijă de Chasper în cazul în care evenimentele vor lua o turnură nefavorabilă cu împăratul.

— Măria ta, vă rog!, împăratul trebuie să se odihnească, intervenii deodată medicul personal al împăratului, observând pe monitor cum semnele vitale sunt mai slăbite datorită efortului depus de împărat de a vorbi cu sora lui.

— Luptă! aproape că îi porunci regina fratelui ei, strângând mâna acestuia, apoi se ridică de pe pat, aşezându-se pe un fotoliu alături de doi regi vasali acestuia, ce făceau parte din Dominat, ce începură imediat cu vorbe de încurajare, vorbe pe care aceasta se făcea că nu le aude, pentru că erau după cum credea ea... false, nu veneau din inimă cum erau sentimentele ei față de împărat.

II.

N

—ava zveltă, argintie intră în atmosfera planetei, apropiindu-se de platforma de aterizare înaltă ce se găsea la nivelul superior al capitalei Eriteea, de pe Venero, planeta liberă ce făcea parte din aşa numitul Spațiu al Trigonului, aflat la opt salturi dimensionale față de capitala imperiului – Gallora. Nava primise acceptul de amerizare, având la bord oficiali ai politicienilor de pe Aegeea, acea clasă politică ce purta numele de Elita, un consorțiu format din lideri ai unor corporații şi capii unor familii înalte ale

clasei de vârf a aegeerienilor, ce se opunea tendințelor evidente de expansiune ale Imperiului. Cei cinci oficiali, dintre care unul era ambasadorul Aegeei pentru planeta Venero – Dellor Leloch, fiul fostului general ce luptase cu câțiva ani în urmă în războiul de independență al Aegeei, contra Armadei Imperiale condusă de împăratul Gharatton, război ce se încheiase cu un tratat temporar de încetare a ostilităților şi de instalare a unei pseudo-neutralități cu privire la poziția fiecărei părți, atâta timp cât interesele nici uneia nu sunt încălcate, conform tratatului.

— Ambasadorul Leloch privea gânditor la norii ce se succedau cu repeziciune prin hublourile ovale ale navei, în timp ce coborau spre sol, ştiind că misiunea lui era deosebit de importantă, ea ținând de altfel ca şi a altor ambasadori în acest moment de securitatea Aegeei, care era din nou pusă la grea încercare de către Imperiu, care încerca pe diferite căi să submineze autoritatea şi mai ales credibilitatea ambasadorilor , cât şi a clasei politice a aegeerienilor, fapt ce v-a avea repercursiuni în cazul în care ei vor rămâne fără suportul acestor aliați, care ca şi ei au acelaşi statut de pseudo-neutralitate, sau chiar de pseudo-vasalitate, o formă relativă de libertate față de Imperiu. Agenții imperiali încercaseră şi mai înainte să submineze credibilitatea oficialilor aegeerieni în alte teritorii ce nu aparțineau imperiului, pentru a uşura pătrunderea influenței împăratului în aceste locuri, ce momentan nu puteau fi ocupate cu forța armată, ce ar însemna o destabilizare de forțe şi aşa fragilă din teritoriile vasale imperiului, care aşteptau ocaziile prielnice pentru a se răzvrătii şi a scăpa de sub dictatura împăratului, cu toate că în multe regate, împăratul avea semnate tratate de supunere cu regii, motiv pentru care ei fuseseră lăsați să conducă pe tronul acelor regate, în schimbul unei loialități totale față de împărat.

— Nava coborî lin pe pista de aterizare, în apropierea unor oficiali ai Eriteei, care erau pregătiți să-i întâmpine cu o mică gardă de ceremonii. Consilierul Vlux Tarros, îşi protejă privirea de razele luminoase ale astrului reflectate de carcasa argintie, extrem de lucioasă a navei aegeriene, făcând câțiva paşi înspre trapa care se lăsa cu un şuierat înfundat. Cei cinci oficiali erau reprezentați de un ambasador trei consilieri şi un secretar, care aveau misiunea oficială de a restaura relațiile diplomatice cu Venero, şi ulterior cu planetele aflate în spațiul liber, cunoscut sub numele de Spațiul Trigonului, aflat la mai bine de 12 salturi dimensionale față de planeta Aegeea. Între acest spațiu liber şi planeta Aegeea se găsea spațiul imens al Imperiului, ce reprezenta o barieră de trecere pentru navele ce veneau de pe Aegeea şi înspre aceasta. Nava oficialilor aegeerieni trebuiseră să ocolească prin mai multe sisteme periferice, fiind la un moment-dat vânată de câteva nave imperiale de atac. Aegeerienii posedau un avantaj tehnologic, având nave mult superioare față de cele ale imperiului, dar puține ca număr, datorită

limitării resurselor de care dispuneau, fiind izolați de către imperiu într-un embargou comercial, şi chiar politic, pentru a slăbii acea forță principală care se opunea deschis imperiului, prin acea Elită, care avea ca Agendă conducerea din umbră a teritoriilor ocupate de imperiu, şi restaurarea Republicii Galactice.

— Trei siluete îşi făcură apariția pe trapa de aterizare, coborând spre sol, în fruntea acestora se găsea ambasadorul Leloch, care purta un costum lejer, de culoare movalie cu negru, asemănător oarecum elitei comercianților din Confederația Narakua, iar ceilalți doi consilieri erau îmbrăcați cu costume din două piese, pantaloni şi tunică albastre, specifice oficialilor aegeerieni. Ambasadorul Leloch se opri la o distanță regulamentară față de consilierul de pe Venero, salutându-l ceremonios, apoi imediat mica gardă îi răspunse la salut printr-o scurtă paradă tip militar.

— În numele poporului meu, v-ă urăm bun venit pe Venero.... sper să aveți o şedere cât mai plăcută şi mai profitabilă ! le ură consilierul venerian celor trei aegeerieni, ducându-şi mâna dreaptă spre inimă, într-un salut rămas de la coloniştii plecați de pe Aegeea cu mult timp în urmă.

— V-ă mulțumesc stimate consilier, răspunse ambasadorul pe un ton ceremonios, înclinând uşor capul în semn de salut.

— La semnul unuia dintre cei apropiați consilierului Tarros, un vehicol se apropie de aceştia, era vehicolul de transport care îi ducea pe aceştia la Palatul Primariei, unde Primarul îi aştepta. Venero, ca şi restul planetelor libere nu avea la conducere un rege sau preşedinte, ci un primar, care conducea capitala, şi implicit restul oraşelor de pe planetă. Primarii erau aleşi din rândurile clasei politice, fiind binecuvântați de către cler, fiind de altfel o conducere laico-clerică. Venero număra în jur de 830 de milioane de locuitori, reprezentând 17% din numărul de locuitori aflați pe planetele colonie, ce formau acel Spațiu al Trigonului, localizat în sectorul Virgo Selenis. Aici era de altfel locul unde se organizau cel mai frecvent acele întruniri anuale ale Protectoratului, un organism creat din reprezentanți ai celor 9 planete ce formau acel Spațiu al Trigonului, ce dezbăteau împreună problemele economico-sociale, ce le priveau, fiind de fapt un fel de Consiliu format din primarii acelor colonii, care se uneau pentru a supune la vot rezolvarea diferitelor probleme. Nu din întâmplare, Elita aegeriană a trimis oficialii săi pe Venero, pentru că acolo se v-a ține un astfel de Consiliu al Primarilor, iar Elita spera că o propunere de alianță să fie trecută pe lista de dezbătut pe agenda consiliului. Deja doi secretari imperiali duceau tratative cu primarii de pe Sangra şi Fantes, pentru acceptarea unei alianțe cu Imperiul şi de cantonare a unei mici flote de nave imperiale în spațiul sectorului Virgo Selenis pentru îmbunătățirea capacității de securitate a navelor de patrulare care protejau sectorul de navele piraților. Spațiul

Trigonului era de curând un loc ce atrăsese atenția Imperiului şi a Elitei aegeriene, prin faptul că războiul colonial de aici se terminase, corporațiile miniere, care subjugaseră economic aceste colonii fuseseră silite să se retragă, lăsând loc unei conduceri laico-clerică, prin desemnarea unui primar, ce avea prerogative asemănătoare unui preşedinte, dar mai limitate, ce reuşise să instaureze o stabilitate economico-socială bună prin crearea unei rețele de schimburi între aceste colonii, devenind un organism simbiotic, ce se dezvoltase rapid, reclădit de pe urma efectelor războiului colonial, ce se vedea pus însă în fața unei tentații, aceea de a fi parte componentă a Imperiului, sau aliat al Aegeei, în viitoarea confruntare ce părea să aibă loc între acestea.

— Primarul de pe Venero, era un ins solid, uşor bondoc, trecut de 50 de ani, având o tunsoare scurtă, ochii albaştrii pătrunzători, iar o mustăcioară scurtă ce îi dădea o notă impozantă completa acel tablou al fizionomiei acestuia. Vehicolul cu delegații aegeerieni se apropie de Palatul Primăriei, care nu era prea impozant, fiind la fel ca şi majoritatea clădirilor de pe planetă, de o înălțime medie, simplu construit, fără artificii arhitectonice deosebite, ce sugerau că locuitorii de pe Venero duceau o viață simplă, iar clasa politică şi cea comercială erau clasa de sus, singura elită de pe această planetă, restul erau reprezentați de către vechii colonişti minieri, şi din acei refugiați din teritoriile Imperiului, care deveniseră din nobili sau cavaleri, mici funcționari sau lucrători de pământ, un statut inferior, dar în schimb ei erau liberi, scăpând momentan de sub tirania Imperiului care le aruncaseră familiile acestora sub statutul de nobili, fiindu-le retrase drepturile de care beneficiau ca nobili, datorită curajului acestora de a nu fi de acord cu deciziile pe care le lua împăratul vis-a-vis de problemele din regatul în care aceştia se găseau. Singura scăpare de sub aparatul de persecuție o reprezenta emigrarea acestor familii de foşti nobili în alte teritorii ce nu aparțineau Imperiului, de unde sperau să înceapă o nouă viață, pentru ei şi pentru copii lor, departe de locul de origine, uneori al strămoşilor lor.

— Vehicolul cu oficialii aegeerieni se oprii în fața Palatului Primăriei, din el ieşind cei trei aegeerieni şi consilierul Vlux Tarros, care îi conduse pe aceştia spre biroul încăpător al primarului, care îi aştepta încercând să pară calm, stând rezemat de un fotoliu din fața biroului său. Nervozitatea pe care primarul o simțea față de această delegație, era datorată faptului că ştia că aceştia ca şi delegația trimisă de Imperiu aveau o agendă diferită în legătură cu acel Spațiu al Trigonului, spațiu ce devenise de curând liber, în urma unui război dus cu o parte din corporațiile miniere ale Confederației Narakua, care nu doreau ca planetele teraformate, foste miniere să devină suverane, cu toate că majoritatea reuşiseră să primească acceptul de a fi

conduse de către primarii aleşi de populația de pe acele planete, şi nu impuşi de către corporațiile mercantile provenite din Confederația Narakua. Întrunirea organizată pe Venero avea ca obiectiv principal de discuție şi chestiunea acceptării acestor delegații şi a propunerilor, care poate sub masca relațiilor diplomatice se ascundeau de altfel alte intenții. Primarul de pe Venero ştia că deocamdată Elita de pe Aegeea nu reprezenta un pericol, ci era poate mai degrabă dornică să atragă aliați, mai ales că aceste colonii erau încă bogate în minereuri şi dispuneau de o bună suprafață agricolă, ce le putea fi un bun furnizor de bunuri, în schimbul unor tehnologii, care erau superioare lor, şi de care aveau nevoie populația din acest Spațiu al Trigonului pentru a trăii confortabil, aşa cum majoritatea aegeerienilor trăiesc.

— Stimabili oaspeți ! vi-l prezint pe onorabilul primar al Venero, Johannis Olah, al IX- lea primar ales de la înființarea coloniei.

— Cuvintele consilierului Tarros, răsunară cu un pic de ecou în biroul înalt şi un pic spartan al primarului, care luă o mimă distinsă, apropiindu-se de delegația oficialilor aegeerieni, ce păşiseră în biroul său.

— Sunt Dellor Leloch, care cu îngăduința onorabilului primar m-ă acceptă în calitate de ambasador al Aegeei..... împreună cu cei doi consilieri.....

— Desigur... desigur, făcu deodată primarul Olah, este.... aşi putea spune un moment istoric pentru noi..... fiind de fapt pentru prima dată când Venero primeşte vizita unor oficiali ai minunatei Aegeea..... leagănul nostru strămoşesc, încheie primarul pe un ton poetic.

— Sunt de acord stimate primar, spuse ambasadorul, scoțând actul oficial ce anunța oficialul de pe Venero de sosirea sa, în calitate de ambasador, reprezentantul clasei politice de pe Aegeea pe această planetă.

— Din partea preşedintelui Gauddens, vă rog să primiți toate saluturile de bine şi stimă, şi să acceptați oficial primirea mea în calitate de ambasador pe Venero... spuse Leloch către primar, care luă din mâna acestuia documentul, înfăşurat în pergament movaliu deschis, culoarea pe care o aveau actele oficiale ale aegeerienilor.

— Desigur, desigur.... ambasador Leloch, făcu primarul către acesta, eu v-ă felicit în calitate de ambasador al Aegeei, şi sper că.... viitoarele relații ce se vor închega.... să fie sincere şi de durată.... spuse acesta întinzând mâna pentru a-l felicita pe ambasador, aşa cum cerea protocolul.

— Domnilor, dacă îmi permiteți, intervenii deodată consilierul Tarros la semnul discret al primarului, vă voi însoți la sediul ambasadei, pentru a v-ă instala şi a face pregătirile necesare....

— Desigur... desigur, făcu deodată primarul parcă dându-şi şi el acceptul, fiind presat de timp, timp ce se scurgea repede până la noua

întâlnire, ce o avea cu un delegat misterios, anunțat încă de dimineață de unul dintre consilierii primarului de pe Fantes, acesta bănuind a fi unul dintre secretarii imperiali trimişi de Imperiu în acest sector, pentru a duce unele tratative cu conducerea coloniilor din Spațiu Trigonului.

— V-ă mulțumesc de primire... şi de acceptul meu în calitate de ambasador.... şi sper să organizăm o întrevedere pentru unele discuții necesare stabilirii raporturilor dintre noi şi venerieni, desigur a unor relații paşnice şi de ajutor reciproc, încheie ambasadorul Leloch privind atent la primarul care rămase un pic încruntat la cererea acestuia de o întrevedere, lucru care îi dădea acestuia de gândit, şi mai ales ce strategie ar trebui să adopte în legătură cu un primar care acceptase un ambasador al Aegeei, doar poate de dragul relațiilor cu Confederația Genoteos, care era de altfel singurul susținător al Vechii Aegee.

— Pe aici domnilor !, vehicolul este gata de drum..... probabil că deja bagajele domniilor voastre au şi ajuns acolo, spuse consilierul Tarros, vrând să pară practic.

— Toată stima, onorabile primar! salută ambasadorul pe un ton ceremonios, părăsind biroul primarului, însoțit de cei doi consilieri, urmați de consilierul Tarros, care păşind mândru în urma lor se bucura că întrevederea a fost scurtă aşa cum ceruse primarul.

— Ambasadorul aegerian, scoase un scurt oftat în momentul când se aşează pe bancheta confortabilă a vehicolului, ştiind că era exact aşa cum fusese informat de serviciile secrete, un primar ce nu avea simpatii față de aegeerieni sau alte nații, acceptându-l acolo doar de dragul unei imagini prietenoase față de Aegeea, lucru ce trebuia schimbat, poate prin reuşirea semnării unor tratate cu acesta, având bineânțeles acceptul de a încheia un tratat de transfuzie tehnologică, un atuu ce era de nerefuzat, şi pe care probabil că primarul spera că ambasadorul să-l ofere la viitoarea întrevedere, pe care probabil că v-a avea loc în zilele următoare şi într-un cadru cât mai puțin oficial, aşa cum se obişnuia în aceste colonii. Vehicolul ajunse după un timp lângă o poartă masivă, din fier, care se deschise imediat cum consilierul Tarros prezentă un card de acces, de acolo, urmă un drum lat, flancat de un gard viu movaliu, ce se termina cu o clădire veche, destul de înaltă, cu două caturi, cu un acoperiş uşor aplatizat. Lângă treptele de la intrare, îi aşteptau pe oficialii aegeerieni, vre-o trei servitori desemnați de către primar pentru a avea grijă de oaspeți, pe perioada şederii lor aici. Imediat cum vehicolul se oprii, unul dintre servitori se grăbii să deschidă portiera vehicolului, urându-le un bun venit simplu celor trei aegeerieni care coborâseră cu un aer tăcut.

— Poftiți ! îi îndemnă consilierul Tarros, aceasta este clădirea care v-a fost desemnată ca fiind ambasada Aegeei..... v-ă asigur că este o locație

sigură.... preciză acesta la figura uşor nehotărâtă a ambasadorului, care îi aruncă apoi o privire cu înțeles unuia dintre cei doi consilieri care îl însoțeau.

— Sunt convins de asta! răspunse ambasadorul, păşind spre treptele ce urcau spre clădirea ce le era pentru viitor drept casa lor – ambasada Aegeei.

— Clădirea era destul de mare, având 29 de încăperi şi un subsol, ce ținea loc de pivniță, iar alte două anexe ale clădirii țineau loc de depozite, unde se țineau cele trebuincioase pentru clădire. Bagajele erau întra-devăr depozitate în holul principal, iar doi aegeerieni, ce făceau parte din personalul ambasadorului, erau în picioare lângă grămada de bagaje, atunci când oficialii intraseră în clădire.

— Ne cerem scuze, domnule ambasador.... dar abia am ajuns cu bagajele.... se scuză unul dintre ei, un tânăr robust şi înalt, tuns scurt.

— A, făcu ambasadorul ridicând o mână în semn că e „în regulă”, ne vom ocupa imediat şi de ele, preciză acesta întorcându-se către consilierul de pe Venero:

— Consiliere, am o mare rugăminte, în ceea ce priveşte stabilirea unei întrevederi oficiale cu primarul.... trebuie discutate unele chestiuni ce nu pot fi amânate.....

— Mda, desigur ambasadorule.... făcu Tarros pe un ton grăbit, primarul este un pic cam ocupat cu Întrunirea primarilor.... dar desigur că îşi va face loc şi pentru dumneavoastră !

— Minunat ! spuse ambasadorul mimând mulțumirea către consilierul Tarros, care salută scurt, părăsind clădirea ambasadei.

— Imediat cum termină de arânjat bagajele, cei doi angajați ai ambasadei aegeriene, scanară clădirea pentru a se asigura că nu sunt monitorizați, apoi trimise un semnal codat spre navă, care transmise la rândul ei un mesaj prin subspațiu spre Aegeea, dar mesaj care va ajunge cu o întârziere de două zile datorită distanței mari.

— Ambasadorul Leloch, se aşează în încăperea ce îi deservea drept birou pe un confortabil fotoliu, împreunându-şi mâinile sub bărbie într-un gest gânditor, analizând paşii ce urmau a fi făcuți de acum în colo, deoarece timpul era scurt, iar Imperiul era în urma lui, monitorizându-i mişcările, iar acei secretari imperiali trimişi în acest sector, doreau să obțină un monopol politico-economic al Imperiului în această zonă momentan liberă, ce începea să atragă din ce în ce mai mult cele două puteri rivale. Unul dintre consilierii lui, intră în birou, apoi la semnul ambasadorului îi înmână acestuia un document ce prezenta detaliat situația actuală a sectorului Virgo Selenis, date economice şi politico-administrative ale planetelor, ce aveau menirea să îl ajute pe ambasador în susținerea punctelor din tratatele ce se vor semna

cu aceste colonii. Datele erau oferite de un agent aegerian, recrutat de S.A.I. (Serviciul. Aegerian. de Inteligență.), care îi trimisese aceste date imediat cum fusese informat de venirea ambasadorului, fiind desemnat ca sprijin din umbră al acestuia în viitoarele discuții şi tratate cu conducătorii coloniilor din Spațiul Trigonului. Ambasadorul se aştepta ca în următoarele 24 de ore de sosirea lui pe Venero, să fie contactat de acest agent, pentru a se întâlni în secret, acest lucru îl lăsase în sarcina unuia dintre consilierii lui, care ulterior îl informase că în următoarele ore, el v-a fi contactat prin aparatul de emisie-recepție, ce avea un canal de comunicare codat ce nu putea fi interceptat de altcineva.

— Aproape de miezul nopții, zgomotul unei cârâieli, ca a unei insecte, îl trezii pe ambasador din toropeala în care se afundase în fotoliul din birou, era semnalul că agentul îl contacta pe acesta prin acel aparat de emisie-recepție codat. Îl deschise, apoi de la celălalt capăt se auzi o voce uşor gâjâită care îi indică în termeni scurți locul de întâlnire şi ora. Imediat, ambasadorul îl trezi pe consilierul său, care verifică locația, anunțând că ea este la aproximativ 24 kilometrii de locul unde se aflau ei, la marginea estică a capitalei Eriteea. Se echipă cu un conbinezon negru, apoi luă dintre bagaje, o armă de calibru mic, un pulsar plasmatic, pe care îl introduse la centura groasă şi grea de la brâu, centură ce era în realitate un dispozitiv ce genera un câmp de protecție – scut personal, ce îl apăra pe purtător de un eventual atac. Vehicolul din garaj nu putea fi folosit pentru că probabil avea un dispozitiv de localizare, astfel că se apelă la cele două vehicole uşoare, ca nişte mopede, propulsate de dispozitive antigravitaționale, care au fost introduse printre bagaje. Cu un viuit înfundat, două siluete aplecate peste ceva fusiform de culoarea gri-petrol, ieşiră din garaj, luând-o spre locația unde ambasadorul era aşteptat. Prin cască, cei doi vedeau în dispozitiv nocturn, tăind pe scurtătură, pe câmp, printre o lizieră înaltă de copaci, ce se găseau la periferia Eriteei. Ciudatele siluete, treceau ca nişte umbre demonice, ghidate de un dispozitiv de locație, asemeni unui sonar, ce scana solul, oferindu-i conducătorului o hartă topografică în timp real, evitându-se astfel ca aceştia să intre pe o porțiune blocată, sau să de-a peste o prăpastie, sau altceva periculos, către locul de întâlnire. În depărtare se distingeau, formele neregulate ale unei fabrici, acolo fiind locul de întâlnire, pe care dispozitivul de locație îl semnala, imediat, silueta vehicolului în care se găsea consilierul ambasadorului, care era în realitate un agent special, spuse că o i-a înainte pentru a asigura perimetrul, lăsându-l pe ambasador să se apropie de locație, ceva mai încet. O umbră trecu peste gardul de metal, aterizând cu un vuiet înfundat pe solul roşcat din interiorul acelei fabrici, într-o zonă ce nu era prea luminată, oferind o protecție pentru vehicol ce nu poseda un dispozitiv de camuflare. Ambasadorul coborâ, dându-şi casca jos,

apoi îşi scoase acel dispozitiv de comunicare, anunțând scurt că a sosit la destinație. Imediat o voce îl anunță să ajungă lângă un turn mare, imediat fiind localizat la 200 de metrii de acesta. Ajunse imediat în apropiere, oprindu-se la mai puțin de 50 de metrii de ceea ce părea o intrare în acel turn, care avea un dipozitiv de iluminare ce răspândea o lumină albăstruie. Deodată uşa se deschise, lăsând să iasă silueta unui ins înalt, având un costum închis la culoare, cu o glugă pe cap, care îi făcu un gest scurt cu mâna să se apropie.

— Leloch se apropie precaut de calea de acces în acel turn, oprindu-se în cadrul ei, observând o încăpere înaltă şi mică, ce avea central un mic panou electric de control, iar în spatele acestuia se ridica o scară metalică ce ducea spre partea superioară a turnului. Intră, observând în dreapta acestuia silueta persoanei care i-a făcut semn să se apropie, acesta îşi dăduse gluga de pe cap, dezvăluind privirii ambasadorului un bărbat trecut de 50 de ani, tuns scurt, iar mai în spatele acestuia se vedea o altă siluetă ceva mai mică, care stătea pe un scaun la o masă.

— Repede, trebuie să ne grăbim, această locație nu poate rămâne mult timp sigură.... spuse pe un ton uşor precipitat bărbatul..... agenții imperiali au spioni peste tot....

— Desigur, spuse ambasadorul, fii succint !

— Ce-a de-a doua siluetă se ridică de la masă, apropiindu-se de cei doi, dezvăluind privirii ambasadorului o femeie tânără, având pe ea o pelerină gri închis, care se oprii în dreptul ambasadorului, salutându-l ceremonios, dezvăluind aşa cum bănuia, poate o sorginte nobiliară. Leloch îi aruncă o privire întrebătoare agentului său de legătură, apoi acesta se apropie un pas, spunând pe un ton grav.

— Aceasta este Elorra di Gussi..... trebuie imediat dusă într-un loc cât mai sigur, şi cred cu îngăduința dumneavoastră, că ambasada Aegeei este deocamdată cel mai sigur loc....

— Elorra!... murmură ambasadorul privind la fața acelei femei.... dar cum de este cu putință.... rapoartele spun că ea .....

— A-şi fi murit ! completă aceasta pe un ton moale.....

— Domnule, intervenii agentul, sigur sunteți conştient de importanța acesteia, de faptul că ea trebuie să rămână în viață .....

— Îmi ceri un lucru aproape imposibil.....ambasada aegeriană nu a semnat nici un protocol cu autoritatea de pe Venero.... deci deocamdată sunt doar un cetățean aegerian pe această planetă..... preciză ambasadorul.

— Ştiu acest lucru, dar ea este foarte valoroasă mai ales pentru viitorul acestui sector....eu cred că am poziția deja compromisă.... astfel nu a-şi fi apelat la dumneavoastră.... preciză agentul.

— Ambasadorul îşi reramintii informaţiile despre acest sector, printre care şi cele referitoare la singura familie nobiliară, care a luptat de partea acestor locuitori în războiul de eliberare, iar la semnarea pactului prin care familia ei beneficia de un loc în Adunarea primarilor, având uneori chiar drept de veto, unele fracţiuni au decis înlăturarea acesteia, astfel că familia acesteia, a fost asasinată la comandă, ulterior dându-se vina pe vânătorii de recompense trimişi de corporaţiile Narakua, drept pedeapsă pentru ajutorul dat în acel război. Situaţia era deosebit de interesantă, astfel că ambasadorul cântării preţ de câteva secunde situaţia, decis să profite de pe urma acestui avantaj, pe care îl reprezenta această supravieţuitoare a familiei di Gussi, singura care avea conform tratatului semnat drept de participare la Adunare, şi chiar drept de veto, un enorm atu pentru Aegeea, dar şi un risc enorm pe care trebuia să şi-l asume dacă se hotăra ca el, să o i-a sub protecţia lui, şi a Aegeei.

— Deodată, un zgomot suspect venind de afară îi atrase atenţia agentului, care îi făcu semn lui Leloch să păstreze tăcerea, el apropiindu-se de ieşire, scurtând cu privirea preţ de câteva secunde zona. Se întoarse către ceilalţi doi dând să spună ceva, când o rază laser îl lovi în spate, proiectându-l pe podea. Imediat ambasadorul îşi activă scutul personal, trecând în faţa siluetei fetei care se retrase aproape de masa la care stătuse mai devreme. Două siluete îmbrăcate în costume negre mulate cu cagule dădură buzna în încăpere, având armele îndreptate spre cei doi.

— Dă-ne fata, şi poate te vom lăsa să trăieşti, spuse unul dintre ei pe un ton ameninţător, către Leloch, care cu arma sa un pulsar, era gata să riposteze.

— Nu....

— Două raze laser loviră silueta ambasadorului, dar contrar aşteptării, acestea ricoşară cu un vâjâit scurt în alte direcţii, blocându-i pe cei doi atacatori, care nu se aşteptase la aşa ceva. Leloch profită de ocazie trăgând în plin în unul dintre cei doi atacatori, care fu aruncat pe spate trecând de cadrul intrării, iar cel de-al doilea apucă să mai tragă o dată, cu acelaşi rezultat, şi el fiind imediat lovit de arma pulsar, care trăgea focuri semiautomate de energie pulsatorie. Ambasadorul Leloch se apropie de trupul prăbuşit la podea al agentului său de legătură, constatând că încă mai trăia, fiind grav rănit.

— Poţi merge ? întrebă ambasadorul, în timp ce încerca să-l ridice de jos.

— Nu.... lasă-mă.... sunt terminat..... ea trebuie scoasă de aici în viaţă... spuse acesta cu ultimele forţe, apoi leşină de durere lăsându-se moale în mâinile ambasadorului, care îl trase aproape de masa lângă care supravieţuitoarea familiei di Gussi îl privea pe acesta cu o mimă disperată.

— Să ieşim de aici! făcu Leloch către fată, care însă rămase împietrită în loc de frică.

— Nu... voi murii... de data asta.... m-au găsit..., bolborosii aceasta dând să plângă, însă imediat o scuturătură brutală de mână a lui Leloch o făcu să-şi revină, privind la figura încruntată a ambasadorului, peste care o peliculă sidefie îl acoperea, aceasta era reflexia de la câmpul de protecție.

— Încă nu a sosit acea clipă, spuse acesta pe un ton sigur, luând-o pe aceasta de mână şi îndreptându-se spre uşă.

— Silueta uriaşă a ceva umanoid, blocă ieşirea celor doi, silueta prinse contur dezvăluind imaginea unui robot cu patru brațe, având armele gata de atac.

— Predați-vă acum! se auzi vocea metalică a robotului, făcând câțiva paşi înspre cei doi care se opriseră brusc la vederea acestuia.

— Pe aici! făcu Leloch către Ellora di Gussi, trăgând-o spre scările metalice, care erau destul de înguste pentru a fi urcate de acel robot masiv.

— Abia apucă să urce primele trepte şi razele laser loviră scara, tăind fragmente din ea, unele loviră silueta ambasadorului, care era protejată de acel câmp de protecție, robotul ataca observând că cei doi încearcă să scape de acesta. Scara urca în spirală lentă spre nivelul următor, care dădea într-o altă încăpere asemănătoare cu cea precedentă, doar că avea pe o parte a peretelui curbat, un panou cu multiple monitoare de control. Abia reuşii să ajungă sus, că un zgomot metalic de fiare contorsionate se auzii venind de jos, Leloch aruncă o privire fugară înapoi, observând că robotul nu renunța uşor încercând să se agațe cu celelalte două brațe libere, de scara metalică, ce dădea semne de a ceda sub greutatea acestuia.

— Chestia asta nu ne va lăsa în pace! făcu ambasadorul activând arma sa la capacitate maximă, apoi aşteptă ca robotul care încerca să se urce pe scheletul scării care se deforma sub greutatea lui, să intre în raza armei.

— Printre razele trase de robot, ambasadorul îndreptă arma sa spre capul rotund şi uşor turtit, trăgând o undă de energie pulsatorie, care îl împinse pe acesta înapoi, datorită reculului, iar capul robotului se deformă hidos sub efectul armei, iar corpul acestuia metalic fu aruncat în jos, picând printre resturile metalice ale scării, într-un zgomot infernal, ce zguduii un pic clădirea. Preț de câteva secunde cei doi se priviră nedumeriți, apoi Leloch se ridică de jos, aplecându-se în locul unde fusese scara, observând că aceasta fusese distrusă, iar robotul era pe podea printre bucăți din scara metalică. O parte a scării metalice era încă agățată de nivelul superior unde se găseau ei, aceasta atârnând alături de alte fragmente ale scării metalice, ce scârțâiau uşor.

— Leloch cântării imediat situația, constatând că erau prea sus pentru a sării, şi nici nu putea aştepta prea mult să vină ajutoarele, sau mai bine

spus ajutorul, asta pentru că robotul nu părea distrus, ci probabil temporar dezactivat din cauza efectului armei, sau a căzăturii, oricum ei trebuiau să iasă din acel turn cât mai repede. Fragmentul acela de balustradă ce avea pe el câteva bucăți din treptele metalice, reprezenta calea cea mai bună de a coborî de acolo. Îi făcu semn fetei să îl urmeze, apoi acesta cu grijă coborî pe acel schelet metalic ce se mişca, periculos, apropiindu-se de podeaua de la parterul turnului. Încurajă fata, care se oprii de două ori când balustrada se mişca mai brusc, dând semne că ar ceda, fiind impulsionată de ambasador, care în cele din urmă reuşi să o prindă în braţe, când aceasta se afla la mai bine de trei metrii de sol. Strecurându-se printre fiarele contorsionate ale scării metalice, printre care se afla silueta robustă a robotului, cei doi se îndreptau spre ieşire, când capul robotului se mişcă înspre ei, încercând să se elibereze. Ambasadorul se întoarse înspre acesta observând că ochii metalici ai robotului se făcură roşii îi atrase atenția, instinctiv simții pericol, imediat o apucă pe fată de mână smucind-o înspre uşă. Nu apucă să facă mai mulți paşi de la pragul ieşirii, că o bubuitură, urmată de o undă de şoc îi lovii pe cei doi, venind din interiorul turnului, urmată de un zgomot de moloz şi alte bucăți arhitectonice ce se desprindeau din turn, semn că acesta se prăbuşea. Alergând spre locul unde lăsase vehicolul, cei doi se treziră atacați de armele laser, venind din partea opusă turnului, dar acesta nu se oprii să riposteze, pericolul prăbuşirii acelui turn era mai mare. O umbră trecu în zbor pe deasupra lor, deschizând focul asupra atacatorilor, era consilierul său care le oferea acoperire pentru a ieşii din acest perimetru. Repede îşi puse casca pe cap, făcându-i semn fetei să se urce, care ezită câteva secunde privind la ciudatul vehicol, peste care ambasadorul îl încălecase asemeni unui cal.

— Vrei să trăieşti.... vino cu mine! spuse ambasadorul ca un ultimatum către Ellora di Gussi, care sări parcă aruncată de un arc în spatele acestuia.

— Vehicolul se ridică cu repeziciune în aer, făcând-o pe fată să de-a drumul unui țipăt de frică, care se pierdu asemeni unei umbre în întunericul care înghiții cele două vehicole antigravitaționale, ce se îndreptau cu viteză spre locul ambasadei Aegeei. Ajunseră destul de repede, la sediul ambasadei, în urma lor veniră vehicolele Împăciuitorilor, un fel de poliție, dar înarmată ca nişte soldați, ce trebuiau să mențină sub control acte de sabotaj şi alte nereguli apărute pe teritoriul coloniei, conform legislației în vigoare.

— Ellora di Gussi tremurând de frică, datorită senzației nemaiîntâlnite până atunci a unui zbor cu un astfel de vehicol, abia coborî de pe mopedul antigravitațional, privind la silueta întunecoasă a clădirii lângă care ei se opriseră.

— Megeți înăuntru.... bag eu Lem-urile în garaj, spuse consilierul ambasadorului privind precaut în jurul său.

— Tăcut, Leloch îi făcu semn fetei să îl însoțească spre treptele late ce urcau spre intrarea slab iluminată a clădirii.

— Unde m-ă aflu ?! făcu aceasta către ambasador cum trecu pragul uşii, oprindu-se în holul impozant.

— În siguranță, răspunse evaziv Leloch.

— De ei se apropie figura somnoroasă a secretarului acestuia, care se oprii lângă aceştia, aşteptând să vadă ce anume se dorea în legătură cu acest oaspete surpriză cu care se întorsese ambasadorul.

— Condu-o pe domnişoara în camera de oaspeți..... v-a înnopta aici, spuse ambasadorul către secretar, care înclină tăcut din cap, făcându-i semn să-l urmeze.

— Leloch aruncă o privire atentă siluetei acelei fete, care părea destul de slabă, cu părul prins simplu într-o coadă la spate, dar mersul era drept şi uşor, asemeni unei domnişoare de la curte, poate fiind singurul lucru care îi mai rămăsese acestei supraviețuitoare a familiei di Gussi, care pierduse tot, familie, statut, chiar şi vechea viață socială, fiind acuma o necunoscută, pentru restul celorlalți, dar periculoasă pentru fracțiunile din spatele acelor primari care se opuseseră acestui pact cu familia ei.

- O să avem probleme! îl avertiză consilierul imediat ce fata urcă scările condusă de secretar în camera ei.

— Ştiu, dar la timpul potrivit, ea va fi cea care va înclina balanța în favoarea noastră ! răspunse ambasadorul dezactivându-şi scutul, care începuse să pâlpie, datorită nivelului minim de energie pe care îl mai avea.

— S-ă ne odihnim.... mâine avem unele lucruri de pus la punct, spuse Leloch pe un ton obost către consilier, care înclină tăcut din cap, retrăgându-se în camera lui.

— A doua zi un grup de împăciuitori, însoțiți de către doi secretari ai primarului, percheziționară zona clădirii ambasadei, dar negăsind nimic plecară, ei veniră sub pretextul că un fugar extrem de periculos a scăpat acum câteva zile din temnița lor, fiind văzut prin aceste locuri. Chiar şi aşa, Leloch nu acționă pripit, continuând să o ascundă pe Ellora, ştiind că dacă ar fi încercat să o ducă la bordul navei sale, ar fi putut fi interceptat şi ar pierde avantajul de care acum el spera să aibă parte, în viitor, mai precis peste două săptămâni când Adunarea Primarilor, va avea loc. Dar până atunci, el trebuia să se folosească de limitele sale în calitate de trimis al Aegeei, pentru a semna unele tratate cu autoritatea de pe Venero, iar această Ellora di Gussi trebuia să fie atrasă către interesele lui, şi implicit ale Elitei aegeriene, pentru a crea o punte stabilă între cele două lumi, aflate

la distanțe mari una de alta, fiind despărțite de vastul teritoriu al Imperiului Stelar, condus de familia Krathos.

— Un comunicat venit de pe Aegeea, îi fu înmânat ambasadorului în biroul său de către secretar, acesta îl citi, apoi se lăsă pe spătarul scaunului, spunând pe un ton mulțumit:

— În sfârşi se apropie clipa !

— Comunicatul de pe tableta digitală, informa că Împăratul a abdicat de la conducerea tronului Imperial, în locul lui fiind urcat fiul său Chasper, avându-l ca regent pe sfetnicul Nellor Akattis, era aşa cum Elita prevăzuse că se v-a întâmpla în momentul când împăratul fusese doborât de acea ciudată boală.

—

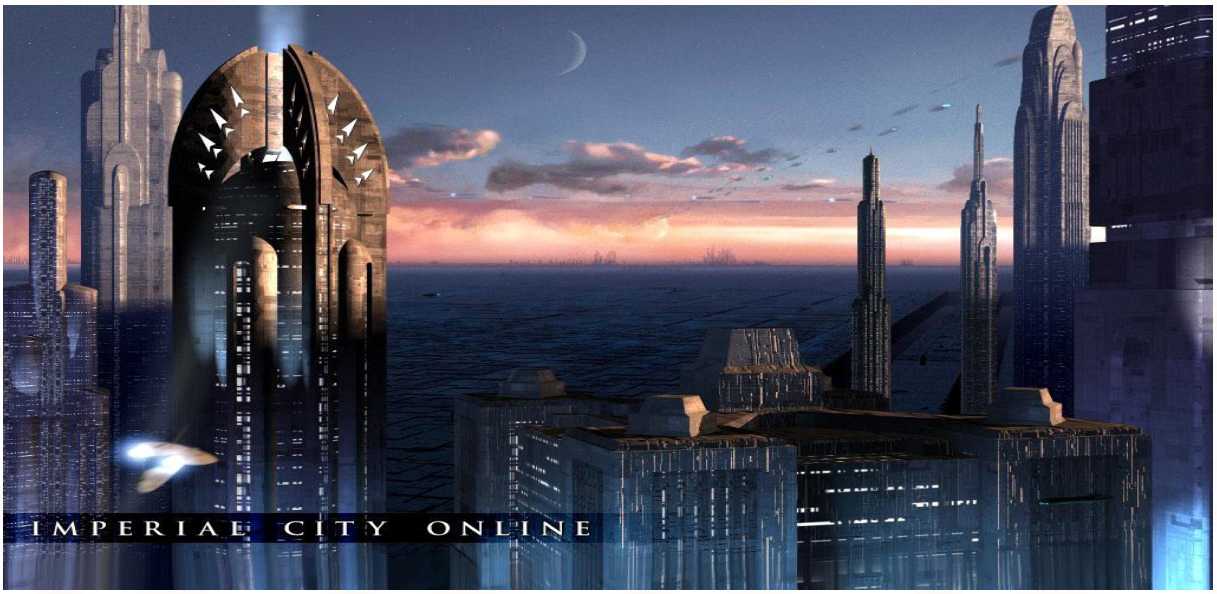

— **III.**

— z

— efir, capitala imperială fremăta de vestea abdicării împăratului, iar regii vasali se întruneau în Marea Sală de Conferință pentru a pregătii ceremonia de înscăunare a viitorului Împărat, cel mai tânăr din istoria Imperiului Stelar. Dominatul nu era de acord cu preluarea totală a prerogativelor de către viitorul împărat, datorită vârstei încă „necoapte" a acestuia, iar regentul Akattis era loial împăratului Sefron, dar avea unele interese personale, care nu erau pe placul majorității Dominatului.

— Astfel că Înscăunarea pe tronul Imperiului în afara de fastul ceremoniei, se aştepta şi cu unele probleme, şi mai ales cu sabotaje, şi încercări de preluare a puterii de către unele fracțiuni regale, care se opuneau pe ascuns familiei Krathos.

— Planeta Galorra era împânzită de flote ale Armadei Imperiale care asigurau desfăşurarea fără incidente a festivității de încoronare a lui Chasper, care rămase tăcut şi rece de când îl văzuse pe împărat pe patul său, în acea stare aproape comatoasă, din care rareori se trezea. Prințul Chasper stătea încruntat pe mijlocul unei canapele confortabile dintr-un salon, nefiind de acord cu decizia sfetnicului Akkatis, viitorul său regent, care trebuia să i-a unele decizii pe care prințul, viitorul împărat nu le-ar fi putut judeca la adevărata valoare, datorită vârstei de 14 ani şi jumătate. Decizia regentului, era ca ceremonia să se desfăşoare conform întregului fast, şi nu fiind una mai retrasă, aşa cum ceruse Chasper, nedorind încă să preia responsabilitățile ca împărat ale tatălui său, pe care unii îl considerau ca şi mort. Dar aşa cum ştia, regentul nu era un tip care să renunțe uşor în fața unui copil, pentru el, Chasper era instrumentul perfect pentru a continua proiectele începute de Sefron, şi de a rezolva unele aspecte mai personale, ce nu au putut fi soluționate pe timpul cât Împăratul Sefron era pe tron. Majoritatea regilor ce făceau parte din Dominat, erau de partea Împăratului Sefron, susținându-l pe viitorul împărat, dar aveau ca şi alții o agendă separată, pe care abia aşteptau să o pună în aplicare cu prima ocazie.

— Familia Krathos era încă bine susținută de Dominat, iar ceilalți ştiau acest lucru, neîndrăznind să facă vre-o mişcare de înlăturare a acesteia. Krathoşii au domnit timp de aproape 180 de ani, ducând Imperiul Stelar la un nivel pe care unii împărați nu au putut decât să îl viseze, fiind cum spuneau unii istorici, aproape de apogeul domniei pe tronul Imperiului, mai ales că situația politico-economică a imperiului era din ce în ce mai

destabilizată de grupuri şi fracţiuni din rândul nobilimii care nu avuseseră de câştigat de pe urma preluării tronului familiei Krathos. Ulpienii, clasa de jos, care reprezenta majoritatea covârşitoare a populaţiei din Imperiu, nu mai era impasibilă la mişcările pe care le producea nobilimea, reacţionând uneori negativ, la aceste schimbări, în ciuda aparatului opresiv care era reprezentat de Armada Imperială, ce era folosită de Imperiu pe timp de pace, pentru a ţine sub control strict, teritoriile pe care le avea în jurisdicţie, sau cucerite, şi chiar acele teritorii vasale, care dădeau semne de încercare de independenţă.

— Familia Krathos, ridicase nivelul de trai al clasei de jos, cu mult peste expectanţele acestora, iar datorită alianţei cu Narakua acel organism mercantil care era în spatele corporaţiilor miniere, şi de terraformare, ce avuseseră originea din Consorţiul corporaţiilor de pe Aegeea, comerţul înflorise, legăturile cu celelalte regate şi colonii era mai des şi astfel că se crease un fel de simbiotism economico-social între acestea, ridicând de jos unele familii, până la un statut nobiliar. Narakua, ce se desprinsese de Consorţiul Corporaţiilor Aegeriene în urma unui conflict, apărut cu mult înaintea creării Imperiului stelar, avea cartierul general pe planeta Zethon, fiind ca şi Vanguard-ul, planeta terrienilor şi Omega Mecca a confederaţiei Haurra, ce aveau statute neutre, dar ca parte integrantă în Imperiu, neavând drept de a trimite reprezentanţi pe tronul Imperial.

— În acest moment, imperiul era lipsit de apărarea pe care confederaţiile le oferiseră, bazându-se doar pe propria Armadă, pentru a ţine sub control cele 120 de sisteme astrale, ce făceau parte din acesta, acest lucru datorându-se în principal limitării influenţei pe care împăratul le impusese acestor corporaţii, în legătură cu conducerea Imperiului, sperând să se rupă de influenţa acestora, iar Imperiul condus de familia Krathos să fie autonom şi suveran peste celelalte Confederaţii, care separat nu aveau puterea de a pornii un conflict deschis cu Imperiu, dar nici acesta la rândul său nu-şi permitea să ducă un război cu vre-o altă parte, ce putea duce la o slăbire internă şi în final la destrămarea Imperiului Stelar. Acesta era contextul în care prinţul Chasper prelua prin voinţa tatălui său, care printr-un mare efort, anunţase Dominatul, cât şi masele din interiorul Imperiului, printr-o transmisie televizată, că el cedează conducerea tronului fiului său, doar temporar, până ce starea sa de sănătate se va reface, iar viitorul împărat avându-l ca regent pe Nellor Akkatis, sfetnicul său principal, mâna dreaptă a acestuia, fapt ce nu surprinse pe mulţi.

— ∇

— Aekina, sora împăratului Sefron, coborî din nava, destul de grăbită fiind escortată de o mică suită de elită a sefirilor, pe platforma de aterizare dintr-o bază aflată pe unul dintre cei doi sateliți naturali ai planetei Terios. Aici era locul unde aceasta primise acceptul de a se întâlnii cu unii membrii ai Orduss-ului, acea grupare nobiliară considerată de elită, ordin ştiinţific ce se izolase de restul nobilimii, prin faptul că aceştia experimentaseră multiple procedee de îmbunătățire a genomului uman, unii dintre ei căpătând capacități cognitive şi chiar psionice, ce îi făcură să se considere o adevărată elită a nobilimii, ce fusese exilată la un moment dat, datorită pretențiilor la tronul imperial. Această elită a nobilimii reprezenta pentru Aekina, sora lui Sefron, unica şansă de salvare pentru fratele ei, care fusese răpus la pat de o ciudată boală nanoimunitară. Trimisese printr-un curier rapid, toate datele în legătură cu boala fratelui ei, apoi primise un mesaj de la unul dintre orduss-i, care îi cerea să se întâlnească pentru a discuta termenii, în eventualitatea în care era posibilă o salvare a vechiului împărat.

— Două siluete, înalte, îmbrăcate cu straie largi de culoare sidefie, cu însemne ciudate pe ele, o întâmpinaseră pe regină, înclinând capul în semn de salut, apoi tăcuți, unul dintre ei îi făcu semn să-i însoțească. Îngândurată, regina Aekina îi însoții pe cei doi companioni, urmată de mica sa trupă de sefiri, printre care se găsea şi o sibilă, o servitoare personală a acesteia. Ajunseră în dreptul unor uşi metalice imense, care se deschiseră, dezvăluind imaginea unei săli imense, luminată puternic, pe deasupra căreia treceau diferite drone zburătoare, cărând diferite obiecte, într-un zumzet continuu, nebăgat în seamă de cei doi orduss-i, care se îndreptară spre un fel de platformă-lift. Coborî două nivele, ajungând într-o zonă ce semăna cu unele săli ale palatelor regale, în care se găseau unele gărzi ce păreau a fi unități robot, ce stăteau ca nişte statui în dreptul fiecărei căi de acces ce se deschidea automat.

— Deodată cei doi se opriră în dreptul unei uşi cu însemne ciudate, înclinându-se şi făcând semn reginei să intre. Aceasta însoțită numai de sibilă intră în încăperea ce părea a fi o sală de primire, având în mijloc o masă monumentală, înconjurată de accesorii, iar deasupra atârnau mai multe candelabre frumoase ce răspândeau o lumină blândă în încăpere, La masă erau patru persoane, trei bărbați şi o femeie, îmbrăcați în straiele specifice orduss-ului, care se ridicară din scaunele lor confortabile, unul dintre ei făcându-i semn să i-a loc la masă. Regina se apropie uşor, ea renunțase la veştmânturile ei pompoase, optând pentru o rochie uşoară,

care o făcea să se mişte mai lejer, aceasta se oprii lângă scaun, aruncând o privire atentă la cei patru de la masă:

— Mulțumesc de primire, spuse aceasta simplu, luând loc o dată cu ceilalți, care dădură tăcuți din cap, aşezându-se pe scaunele lor.

— Răspunsul la întrebare este... afirmativ, spuse deodată unul dintre bărbați, imediat cum aceasta luă loc.

— Regina, aproape că îi venii să sară de bucurie, dar etica şi normele învățate, o făcură să îi arunce o privire oarecum mirată ce însemna, că doreşte mai multe informații.

— A-ți găsit o cale de a-l salva !? rosti aceasta către bărbat.

— Desigur, răspunse acesta simplu.

— Voi plătii oricăt pentru a intra în posesia acestui... medicament, rosti regina, considerând că era mai bine să intre în subiect decât să-l ocolească din etică.

— Cei patru se priviră uimiți unii la alții, apoi femeia se întoarse cu o mimă amuzantă către regină, spunând pe un ton moale:

— Regină Aekina..... nu este vorba de un medicament, precizã aceasta..... noi ne referim la o.... procedură de tranfer.

— Nu înțeleg? făcu regina, ... despre ce este vorba ?

— Avem nevoie ca subiectul să fie adus aici, pentru a i se face transferul mental în alt corp-surogat, precizã, unul dintre cei trei bărbați pe un ton baritonal, făcând-o pe regină să se lase pe spătarul scaunului, de deznădejde, înțelegând situația.

— „Cum era cu putință!?", îşi spuse aceasta în gând, privind uimită la cei patru, „subiectul trebuie adus aici", dar cum, subiectul era împăratul, cum o să îl scoată din palat, când ea ştiuse că acel sfetnic şi desigur acel cancelar nu dorise ca împăratul să fie mutat din camera sa, pe motiv că era prea riscant. Aici era singura şansă ca el împăratul să poată trăii, şi să revină pe tronul Imperiului.

— Deci asta este singura cale ? întrebă regina pe un ton uşor către cei patru.

— Da, răspunse ferm femeia, înclinând uşor din capul ei oval cu trăsături fine.

— Restul detaliilor pe care unul dintre bărbați, începuse să i le expună reginei, nu avură menirea de a o scoate din gândurile ei, cu privire la modalitatea de a-l scoate pe împărat din palat pentru a-l aduce pe Terios. Teoretic exista o şansă ca împăratul să poată fi salvat, iar ea ştia la fel de bine că la palat acuma urma să vină la putere, sau erau cei din suita împăratului care doreau ca situația să nu revină ca mai înainte, deoarece apăruseră noi oportunități de obținere a intereselor personale, sau impuse

de familia din care ei se trăgeau. Situația se schimbase, încă din momentul în care împăratul începuse să-şi piardă interesul pentru conducerea imperiului, iar probabil vărul său, lordul Gauron întrevăzuse posibilitatea de a urca la tronul imperiului, asta dacă nu luase în calcul, loialitatea celorlalți, care era mare la acea dată, datorită faptului că se reuşise o unificare, un pact al celor trei Confederații, care acuma aderaseră la Imperiul Stelar, creîndu-se o structură politico-economică de neclintit, devenind un colos, în fața coloniilor ce rămaseseră libere, sau erau prea departe de zona sectoarelor Imperiului, pentru a fi asimilate. O asemenea putere reprezenta o imensă tentație pentru diversele familii de nobili ce se ridicaseră, ajungând din urmă vechea clasă a aristocrației nobiliare, care păstrase o linie genetică de conducere, ce ajunsese la un nivel atât de ridicat de organizare, ce umbrise vechea Federație, ce apăruse prin unirea coloniilor libere de acum 230 de ani, ulterior fiind destrămată în urma unor războaie de independență, aducând la conducere, nobilimea care în cele din urmă creaseră un precursor al Imperiului, ce menținuse o relativă pace, făcând viitoarele Confederații să se organizeze independent în ciuda încercărilor aristocrației de a le integra cu forța în organismul lor. Familia Krathos, prin împăratul Rygel I şi mai apoi continuată de fiul său Garathon Magnificul, ce unise cu forța armelor colonii şi regate libere, apărute în urma colonizării susținute de către corporațiile de pe Aegeea, care doreau să se extindă, fiind locul de plecare al coloniştilor, care ulterior se răspândiseră în alte sisteme astrale, datorită descoperirii saltului stelar, sau a hipervitezei, ce depăşea viteza luminii, făcând ca acele călătorii ce durau luni şi chiar ani să dureze minute şi chiar ore, până la destinație.

— Krathos-ii aduseseră un imens aport la emanciparea coloniştilor aegeerieni, care susținuse de la început aristocrația care venise cu tehnologie şi bani, punând bazele viitoarelor colonii, în cele din urmă devenind propietarele de drept ale acelor colonii terraformate, transmițând pe linie succesorală conducerea lor, prin acele regate create, care vor încerca să lupte pentru independența lor față de Imperiu, sau să adere la el, pentru a se bucura de avantajele pe care acesta i le oferea.

— Regina Aekina ştia că nepotul ei, Chasper nu putea fi la vârsta lui o autoritate în conducerea imperiului, datorită legilor imperiale care precizau că până la vârsta de 18 ani, acesta trebuia să fie secondat de un regent, care îi prelua o mare parte din atribuțiuni, acesta la rândul lui fiind sprijinit de un organism cu rol administrativ, aşa cum se dorea a fi Dominatul, acea grupare de 12 regi loiali împăratului, ce nu avea în schimb rol de veto în deciziile luate de tânărul împărat sau de regent. O dată cu abdicarea împăratului Sefron al II-lea, familia Krathos risca să pice de pe tronul Imperial, în ciuda aducerii la tron a prințului Chasper, care urma să devină

o marionetă în mâinile regentului şi a cancelarului imperial, aşa cum ea regina Aekina intuise din intențiile acestora cu împăratul Sefron de când acesta devenise o perioadă apatic, refuzând luarea a mai multe decizii importante în legătură cu Imperiu. Sefron cedase puterea către fiul său, crezând că o dată cu revenirea să din covalescență să preia tronul imperiului, nefiind însă corect informat în legătură cu gravitatea bolii sale, sperând într-o zi într-o revenire spectaculoasă.

— Regina Aekina nu putuse apela la fratele ei mai mic regele Menelau, care fusese îndepărtat de Sefron de lângă tronul imperiului, pentru a nu fi în viitor o amenințare pentru el şi fiul său, aşa cum o făcuse vărul lor, lordul Gauron. Singurul aliat pe care ea era sigură că poate conta de la curtea Imperială, îl reprezenta regele Stratak, ce făcea parte din Dominat, fiind un bun susținător al familiei Krathos încă de la preluarea tronului imperial de către Gharatton Magnificul, bunicul lui Chasper, susținând toate acțiunile întreprinse de aceştia. Cu ajutorul lui, regina spera să-l poată scoate din palat pe împărat, şi să îl aducă pe Terios, unde acei orduss-i îi promisese că îl pot salva.

— ∇

— Festivitatea de la curtea imperială, ca şi Zephyr, capitala imperiului, erau gata să înceapă, iar prințul Chasper, viitorul împărat nici nu băgase de seamă plecarea reginei Aekina. Doar cancelarul şi unii dintre regii din Dominat fuseseră informați de acest lucru, acesta trimise o navă să îi urmărească orice mişcare şi intenție a reginei, ştiind că aceasta nu renunța uşor la fratele ei. Palatul era ornamentat ca de sărbătoare, iar populația capitalei, ca şi ceilalți din regatele loiale împăratului urmăreau pe proiectoare holografice imense, desfăşurarea ceremoniei ce urma să aibă loc la amiază, ora Gallorei. Prințul era îmbrăcat într-un costum alb cu nestemate colorate pe el, având un mic sceptru în mâna stângă, iar pelerina lungă era purtată de patru palatini, de acceiaşi vârstă cu el, iar în spatele lui venea silueta viitorului regent, ce privea cu atenție în jurul său pentru a surprinde figurile celorlalți nobili, care se înclinau reverențios, în fața alaiului ce trecea uşor spre locul de încoronare, unde un Protodeimir un reprezentat de seamă al sacerdoților îl ungea pe prinț ca împărat, urmând ca acesta să jure pe Sacramentos Deus, iar ceilalți nobili şi regi să îi jure acestuia, imediat cum se aşează pe tron cu coroana imperială pe cap şi având în mâna dreaptă sceptrul imperial, că îi sunt loiali acestuia şi Imperiului. În linii mari, acesta era ceremonia de urcare pe tronul Imperiului, la care se adăuga fastul şi miile de invitați aristocrați, invitați la palat, printre care şi un oficial al Aegeei, pe care cancelarul Haedonis Tellor

dorise să vină pentru a transmite astfel Elitei, că de acum încolo va urma o schimare în ceea ce priveşte relațiile cu vechea Aegee, aceeia că Imperiul nu va mai fi la fel de tolerant cu aceştia, cum a fost pe vremea domniei lui Sefron al II-lea. Elita aegeriană nu se lăsă uşor impresionată, şi trimise pe vechiul ambasador al său care se retrase la cererea preşedintelui Gauddens, ca urmare a măsurilor întreprinse de Imperiu cu privire la Aegeea şi coloniile ei, ambasador care era uns cu toate alifiile intrigilor de la această curte imperială. Mesajul pe care cancelarul îl dorea să-l transmită nu mai avea acelaşi impact acum, mai ales că cele trei confederații nu mai sprijineau Imperiul ca mai înainte, ci poate unele corporații ale confederației Narakua, care aveau legături economice cu Imperiul şi unele Frății ale misionarilor Haurra, care fuseseră sprijiniți de către imperiu, aceştia mai erau încă loiali conducerii Imperiale, adică a familiei Krathos, care prin Gharatton Magnificul a pus bazele viitorului Imperiu, condus de către familia Krathos, una din cele opt familii aristocratice care au fost exilate de către conducerea Aegeei, în urma tentativei de preluare a puterii în urmă cu mai bine de 400 de ani, când aegeerienii reuşiseră să părăsească sistemul lor solar, colonizând alte planete.

— Multitudinea de planete-colonii pe care descendenții aegeerienilor le-au creat şi terraformat, reprezenta o mare tentație pentru oricare lider, ce se autoproclama conducătorul suprem, ce spera să conducă toate aceste colonii, indiferent că era Împăratul, sau membrii supremi ai Elitei, care doreau o revenire a influenței pe care aceştia o avuseseră asupra primelor colonii, fiind pământul-mamă de unde aegeerienii plecaseră în aceste misiuni, unele costisitoare de terraformare şi colonizare a spațiului galaxiei lor.

— Fosta colonie agricolă – Gallora, era în prezent planeta-capitală a Imperiului stelar, locul unde famiile nobiliare fuseseră invitate să participe la ceremonia de înscăunare a prințului Chasper pe tron. Rygel I- străbunicul prințului, a fost cel care a ales această planetă oarecum izolată la acea dată, ca fiind planeta regat a familiei Krathos, ulterior devenind capitala imperială, o dată cu semnarea pacturilor de aderare la Uniuniea Regatelor, care se transformă imediat în Imperiu, organism nobiliar ce se întindea pe 65 de sisteme astrale, unele fiind colonii libere, care au aderat sub presiunea armelor, sau sub formă de vasalitate. Sistemul economico-administrativ, fusese refăcut la porunca împăratului Saefron, fiind inițial deosebit de permisiv pentru masele de jos, care acceptaseră aproape fără conflicte noua stăpânire, ulterior împăratul introdusese unele amendamente care le mai îngrădii acestora libertatea, amendamente introduse în momentul când Imperiul era în perioada sa de glorie, adică acum mai bine de 25 de ani de la prezentul eveniment, al înscăunării prințului Chasper.

— Securitatea înainte şi în timpul evenimentului de festivitate a încoronării prințului Chasper erau foarte drastice, viitorul regent al tânărului împărat luase prin cancelarul Tellor, cele mai draconice măsuri, pentru a asigura securitatea viitorului împărat, cât şi desfăşurarea armonioasă a evenimentului, care era transmis prin rețeaua de comunicație imperială, către toate sistemele imperiului, şi a anexelor, fiind preluată ocazional şi de unele colonii libere. Viitorul împărat educat şi antrenat conform blazonului aristocratic, avea o figură aproape inexpresivă, fața acestuia care era aproape palidă, părea în ciuda machiajului, un pic străvezie, iar ochii albaştrii şi mari, erau lipsiți de licărirea pe care o avea de obicei acest tânăr copil de viță regală, ce cu un mers uşor, însoțit de regent şi de metatul său Perror, singurul în care acesta avea încredere, urmat în spate de un mic alai format din patru palatini ce îi purtau pelerina lungă, creată imediat pentru acest eveniment, fiind împodobită ca orice pelerină a unui împărat cu nestemate, fiind brodată cu aur şi diamante. Bogățiile unui împărat nu constau în acumularea de aur, diamante şi alte metale ori pietre prețioase, ci prin acele cantități de zelynium, acel cristal organic, care era dorit de toți, fiind căutat prin toate locurile de către nave speciale de minerit automate, trimise spre cele mai neospitaliere corpuri cereşti din Univers. Acum câteva sute de ani, această bogăție de metale ori pietre prețioase, aveau o valoare extraordinar de mare, acum ea nu mai reprezenta decât o monedă de schimb între familiile regale şi poate uneori o valoare cu caracter de moştenire ce se transmitea de la un succesor la altul.

— Un majestuos cor intonă un imn, în timp ce alaiul intră în sala imperială, iar regii şi alți nobili, erau în lojele suspendate de pe cele două laterale lungi ale sălii, fiind aşezate în funcție de ranguri şi influență vis-a-vis de familia Imperială. Alaiul cu prințul Chasper se apropie de tronul mare şi gol, ce aparținuse de curând tatălui său şi care acuma parcă îl aştepta asemeni unei guri de animal flămânde, gata de a-l înghiți imediat cum se aşează pe el. Protodeimirul, era lângă tron, se înclină în fața viitorului împărat, apoi îi aşează pe fruntea acestuia un fekor, un talisman ce avea menirea de a-l proteja pe viitorul împărat de lucruri rele, fiind de altfel o parte din ritualul străvechi de încoronare al regilor de pe vremea domniilor pe Aegeea. Viitorul împărat îngenunche în fața tronului, iar protodeimirul, din partea dreaptă a acestuia se apropie de Chasper, deschizând marea carte a Sacramentos Deus, din care începu să citească cu o voce uşor baritonală, fiind preluată de amplificatoare în toată sala, iar de acolo prin camerele de transmisiune audio-video, spre toate sectoarele imperiului.

— Festivitatea culmină cum era de aşteptat cu încoronarea împăratului Chasper, care rosti apoi cu mâna stângă pe Sacramentos Deus şi cu sceptrul imperial în mâna dreaptă, Jurământul Imperial, apoi când acesta luă loc pe

tronul imperial ce era aşa de impunător, încât silueta plăpândă a acestuia părea a a unui bebeluş, aşezat pe un fotoliu, restul invitaților se pregătiră pentru a venii în dreptul acestuia spre a-l felicita, şi uneori pentru a-i reînoii chiar jurământul de loialitate pe care îl făcuseră şi cu tatăl acestuia, împăratul Saefron. Chasper acceptă apoi felicitările primite de la regii vasali, apoi acesta se ridică brusc îndemnându-i pe ceilalți să continue ceremonia, el retrăgându-se, scuzându-se că este un pic obosit, lăsându-l pe regentul Akatis să preia rolul de gazdă pentru ceilalți invitați.

— Măria Ta, se auzi deodată vocea cunoscută a mentatului său, sunteți aşteptat în dormitorul princiar.....

— Nu am timp! făcu acesta cu mâna un gest ferm de refuz.

— Este mătuşa Măriei voastre, preciză mentatul către Chasper, care se oprii pe loc preț de câteva clipe.

— Bine, să vedem ce doreşte !, spuse acesta pe un ton rece, îndreptându-se spre vechiul său dormitor, unde regina Aekina îl aştepta.

— Doi sefiri deschiseră uşa vechiului apartament în care Chasper avusese dormitorul, aceştia se înclinară cu reverență, lăsând să se vadă undeva în capătul dormitorului, aproape de geam, aşezată pe o canapea, silueta reginei Aekina, care cum îl văzu pe nepotul ei, se ridică grăbită. Chasper se opri la doi paşi de intrarea în dormitor, privind la figura obosită a reginei, care era singura din familie care ținea cu adevărat la tatăl său, acesta se întoarse către mentatul său, care era în spate, ordonând scurt:

— Nimeni să nu ne deranjeze! spuse acesta apropiindu-se de regina, care se înclină în fața acestuia.

— Nu... nu trebuie să faci asta! o oprii acesta apucând-o de mână.

— Eşti împărat acuma... spuse regina pe un ton moale, trebuie să ți se arate respectul cuvenit....

— Ştiu, făcu acesta privind-o cu atenție pe mătuşa sa, care în ciuda fardului, chipul ei arăta încă obosit.

— Tatăl tău poate fi salvat, spuse deodată regina către Chasper, care tresări la auzul vorbelor ei.

— Dar, mi s-a spus că momentan situația este stabilă şi că.... încercă tânărul împărat să îi explice situația.

— E o minciună ! spuse aceasta cu tărie în glas, cu cât stăm mai mult, starea lui este mai gravă..... Chasper.... făcu regina pe un ton disperat.... mă tem că o să îl pierdem !...

— Chasper, făcu un pas în spate, uluit de cele spuse de regină, întrebându-se cum de el fusese informat că starea tatălui său este momentan stabilă, urmând ca în curând să se încerce o nouă tehnică de recuperare, care, l-ar putea pune pe vechiul împărat din nou pe picioare.

— Avem cei mai buni doctori la curte, încercă să se justifice Chasper, am fost asigurat că se încearcă tot ce este posibil....

— Ei nu doresc asta, spuse aceasta, am fost la împărat... la tatăl tău şi ..... este deja în stare comatoasă.....

— Cum ?!, dar mi-a spus că după încoronare voi putea merge să vorbesc cu el, făcu uimit Chasper.

— Nu se poate vorbi cu el ..., Chasper!... există o şansă de a-l recupera, spuse regina către tânărul împărat.

— Şi ei de ce nu o aplică? întrebă deodată pe un ton dur, Chasper, strângând de furie pumnii.

— Pentru că nu vor, sau nu pot.... răspunse regina, dar eu am găsit locul unde acest lucru este posibil.

— Unde? întrebă imediat Chasper.

— Pe Terios, spuse aceasta scurt.

— Figura tânărului împărat se încruntă la auzul acestui cuvânt, Terios, era o lume periculoasă pentru suveranitatea Imperiului, fusese informat că acei orduss, aveau interese ascunse în legătură cu preluarea puterii imperiale, ei erau o elită aristocratică, care se izolase de vechea aristocrație, în urma încercării de preluare a tronului Împeriului. Acuma aceştia erau o lume izolată, în care ei se folosiseră de cunoştiințele lor genetice pentru a se îmbunătății, aşa cum făcuseră acei terieni, care formaseră mai târziu Confederația Genoteos. Orduss-ii erau o elită de gnostici şi oameni de ştiință, unii dintre ei puseseră bazele pentru crearea unei vaste Enciclopedii Galactice, un anal istoric ce pornea de la începuturile aristocrației de pe Aegeea, şi până în prezent.

— Ştiu că acolo este o lume pe care mulți nu o înțeleg, dar acolo am găsit singura salvare, de aceea nu pot apela decât la tine, trebuie să înțelegi că timpul este scurt şi trebuie acționat cât mai repede.....

— Şi eu vreau că împăratul să fie salvat, dar nu ştiu... acolo...., făcu acesta nehotărât.

— Este singura cale.... promit că voi avea grijă de el, cu prețul propriei vieți.... spuse regina apucând mâinile fragile ale tânărului împărat.

— Voi venii şi eu! spuse deodată acesta dând din cap în semn că se hotărâse.

— Este cu neputință, nu poți lăsa tronul în aceste clipe, trebuie să ai încredere şi să veghezi ca aici lucrurile nu vor lua o turnură nefavorabilă nouă, ... trebuie să fi tare micuțul meu! spuse regina îmbărbătându-şi nepotul, care luase o figură tristă, încă neînțelegând de ce i se refuzau lui, împăratul unele informații cu privire la situația reală a tatălui său.

— Se aşezară amândoi pe marginea patului, timp în care regina îi explică pe îndelete cea ce plănuia să facă în legătură cu salvarea tatălui său, fostul împărat Saefron al II-lea. Chasper ascultă atent, toate detaliile spuse de regina Aekina, fiind de acord ca totul să se desfăşoare în cel mai mare secret, fiind implicați, doar susținătorii familiei, cum era regele Stratak. Rămase uimit cum de regina nu îl incluse pe regent în această misiune, şi nici pe cancelar, dar în cele din urmă acceptă, când aceasta îşi preluă toată răspunderea pentru rezolvarea acestei situații delicate. Cu inima îndoită, tânărul împărat se ridică de pe pat, sărutându-i mâna reginei Aekina, în semn de mulțumire, lăsând-o să se ocupe de această situație, el tânărul împărat se hotărî să revină la serbarea încoronarii, şi chiar să țină acel discurs pe care trebuia conform tradiției să îl susțină de pe tronul său asupra tuturor regilor şi supuşilor, acest lucru dându-i prilej reginei să pună în aplicare planul său de a-l scoate pe Saefron din palat, şi cu ajutorul unei nave să se îndrepte către planeta orduss-ilor – Terios.

— Împăratul Chasper deschise uşa sălii unde acei medici şi cercetători roiau în jurul patului tatălui său, care era monitorizat de o multitudine de aparate, unele ce aveau menirea de a-l ține în viață, acesta se oprii la capătul patului, apoi ordonă scurt ca toți să părăsească sala, imediat, echipa de medici pe care regele Stratak o trimise venise şi începu pregătirea pentru transportul vechiului împărat spre nava imperială, ce îl aştepta. Chasper, grăbit o luă apoi spre zona Marii Sali de Încoronare unde acesta trebuia să țină acel discurs, dând timp reginei Aekina să îl scoată pe tatăl său din interiorul palatului, fără ca regentul sau cancelarul să poată intervenii. Era hotărât ca în unele probleme el Chasper să nu renunțe, şi să-şi impună punctul de vedere şi hotărârea chiar şi asupra regentului, care în definitiv avea menirea să-l susțină şi să-l îndrume în luarea celor mai bune decizii. Mentatul Perror îi aruncă un zâmbet de încurajare tânărului împărat înainte de a intra în sală, acesta se mai lumină la față, trăgând aer în piept, apoi cu mişcări hotărâte intră însoțit de alaiul său, îndreptându-se spre tron, acesta anunță cu glas ferm că este pregătit să țină un mic discurs pentru cei prezenți şi supuşii Imperiului, cu prilejiul încoronării lui pe tronul Imperiului.

— ***IV.***

— R

— egina Aekina urcă grăbită cu micul alai, în nava imperială, ce era condusă de un căpitan loial împăratului, fiind aşteptată de către regele Stratak care avusese grijă ca vechiul împărat să fie pregătit pentru călătorie, ce v-a ține 2 zile până în sectorul ocupat de planeta Orduss-ilor, la 6 salturi dimensionale față de Gallora. Imediat cum regina ajunse în sala de comandă a navei imperiale, regele Stratak dădu ordinul de plecare, iar nava ieşi din zona docurilor, aflată în partea de nord a palatului, luând în altitudine spre a ieşi din atmosfera planetei de unde să se pregătească de primul salt dimensional spre planeta Terrios. Nava imperială ce îl transporta pe împăratul Saefron, era aşteptată la ieşirea din primul salt dimensional de o mică flotă de nave imperiale conduse de un amiral loial împăratului, pentru a-i asigura acestuia protecția pentru restul călătoriei. Cancelarul îl informă pe ascuns pe regent de plecarea vechiului împărat, apoi primii acceptul de a trimite câteva nave după ei, pentru a-i forța să se întoarcă, sau..... şi

regentul îi dădu de înțeles că se pot întâmpla multe lucruri neprevăzute acolo departe de tronul imperiului.

— Astfel că la câteva ore de la plecarea navei cu vechiul împărat, după aceştia porniră patru nave, dintre care două erau crucişătoare imperiale şi două fregate, care începură urmărirea, ei având un avans de câteva ore, avans care putea fi egalat prin oprirea navei în care se găsea vechiul împărat pentru a i se alătura celelalte nave imperiale - 6 la număr, care aveau misiunea de a-i escorta până la intrarea în sectorul ce aparținea acelor orduss-i.

— Nava imperială ieşi din saltul dimensional, într-un sistem regal numit Annona, aparținând casei regale Valerianus, o famile ce se supusese împăratului doar prin forța armei, fiind în prezent vasală familiei regale Iluminis, care era o familie ce făcea parte din Dominat. Căpitanul trimisese un semnal codat, destinat navelor care trebuiau să-i escorteze, apoi după câteva ore, când regele Stratak credea că nu mai există speranță ca planul lui să funcționeze, îşi făcu apariția patru nave imperiale, care cum ieşiră din saltul dimensional, luară poziție ofensivă asupra navei imperiale în care se găsea împăratul Saefron.

— Sunt secretarul imperial Kettar, către nava imperială, am ordin să v-ă escortez înspre capitala imperiului, v-ă rog inițiați procedura de andocare.....

— Nu ai nici o jurisdicție asupra navei mele, interveni în câmpul imaginii regele Stratak, către figura rotofee a secretarului imperial, care nu păru surprins de prezența acestuia acolo.

— Ordin prioritar de la cancelar, spuse acesta rece către regele Stratak, ridicând un sul de hârtie, care ar fi conținut ordinul cu pricina.

— Nu î-mi trebuie acceptul de la cancelar, ca să călătoresc prin imperiu ! interveni deodată regina Aekina, intrând în cadrul imaginii, ceea ce îl făcu pe secretar să tresare un pic la vederea mătuşii împăratului, sora împăratului Saefron.

— Înălțimea voastră, îmi pare nespus de rău, dar eu nu fac decât să execut ordinele primite, încercă să se scuze secretarul imperial.

— Din câte ştiu eu cancelarul nu este decât un slujitor al împăratului, astfel că eu nu trebuie să-i dau socoteală acestuia pentru acțiunile mele..... spuse aceasta către secretar..... eliberează imediat calea !, porunci aceasta.

— Înălțimea voastră, se auzi deodată vocea căpitanului navei, crucisătoarele au activat armele.....

— Cum îndrăzneşti să ne amenințI, izbucni furioasă regina Aekina, vei suferi consecințe pentru acest act de trădare.....

— Trădare! rânji secretarul, nu-mi vorbiți mie de trădare, voi sunteți cei care l-au răpit pe fostul împărat.....aveți 15 minute să v-ă predați, altfel vom deschide focul ! amenință secretarul închizând transmisia video.

— Sire, trebuie urgent să chemăm în ajutor navele imperiale cantonate în acest sector, intervenii deodată căpitanul.

— M-am gândit la asta căpitane, dar semnalul sigur v-a fi bruiat şi nu putem transmite nici un mesaj de ajutor.... şi oricum este prea târziu.....

— Nu putem renunța, împăratul nostru este la bordul navei, nu vor deschide focul, spuse regina către regele Stratak.

— Hm, depinde ce ordin a primit, regina mea, spuse acesta pe un ton rece.

— Deodată pe ecranul radarului, unul dintre piloți observă mai multe semnături de nave imperiale, că apărură din salt dimensional, erau navele conduse de amiralul Hammond, care luară imediat poziție ofensivă.

— Sunt amiralul Hammond, dezactivați armele ! ordonă acesta către navele conduse de secretar.

— În ciuda ordinului, navele secretarului imperial, se pregătiră de manevre de atac, iar căpitanul navei crucişătorului imperial, fiind o navă de clasă Dominix, în care se găsea împăratul Saefron, dădu ordin să atace primul crucişător de clasă Obelisk, având o putere de foc mai mică decât a acestuia, care se afla în apropierea lor, acesta ordonând o manevră de a ieşi din mijlocul acelei ambuscade. Cum secretarul imperial văzu că nu v-a putea îndeplini ordinul de a-l readuce pe furibundul împărat înapoi în sectorul capitalei Gallora, ordonă comandantilor navelor să atace crucişătorul imperial şi celelalte nave care veniseră în ajutor, în ciuda inferiorității în care se găsea. Aşteptându-se la un iminent atac, căpitanul ordonă un atac în forță, strecurându-se cu nava de clasă Dominix, printre crucişătorul atacat şi o fregată de clasă Griffin, ieşind din încleştarea acelor nave conduse de secretarul imperial. O luptă între nave se porni, luptă care nu dură mult datorită avarierii grave a crucişătorului imperial de clasă Obelisk, la bordul căruia se găsea secretarul imperial, care dădu imediat ordin de retragere, în momentul în care în apropierea lor ieşiră o flotă de nave imperiale care sosiseră pentru a investiga conflictul ciudat dintre lupta unor nave imperiale, luptă ce nu era permisă, decât dacă ele erau poate preluate de unii rebeli. Dar prin apariția reginei Aekina, în fața ecranului, comandantul navelor imperiale dislocate în acest sector, îşi dădu seama că acele nave încercaseră un atac asupra unei reprezentante a familiei Krathos, şi dădu ordin de urmărire a navelor conduse de acel secretar imperial.

— Acel cancelar a întrecut măsura ! făcu regina pe un ton nervoasă, către regele Stratak, imediat ce acesta dădu ordinul de reluare a traseului,

spre planeta orduss-ilor, de această dată escortați de cele şase nave imperiale.

— Într-adevăr ! dar să nu-l subestimăm pe regent, cancelarul nu ar face nimic fără acordul acestuia, preciză regele.

— Regina simți un gol în stomac, da regele avea dreptate, acel fost sfetnic care îi fusese loial fratelui său, acum uneltea împotriva familiei Krathos, a nepotului ei, împăratul Chasper, care era singur, fără un suport din partea ei. Regele Stratak îi făcu semn reginei să-l urmeze, aceştia îndreptându-se către încăperea unde vechiul împărat era monitorizat de către medici.

— Trebuia să prevăd acest lucru, spuse regele, referindu-se la atacul acelui secretar imperial, dar încă nu-i totul pierdut, nimeni nu are încă curaj să atace tronul imperial, pentru că o stare de haos în imperiu nu este utilă nici uneia dintre familiile care uneltesc la acest tron, preciză regele.

— Voi fi liniştită atunci când cei vinovați vor plăti pentru faptele lor, iar familia noastră va fi din nou în siguranță, preciză regina Aekina, oprindu-se în dreptul uşilor glisante, dincolo de care se găsea fratele ei, fostul împărat Saefron al II-lea.

— Navele imperiale făcură saltul dimensional, părăsind sistemul Annona, în timp ce opt nave imperiale dislocate în acest sistem imperial, plecaseră în urmărirea navelor ce atacaseră o navă ce avea la bord un reprezentant al familiei Krathos, care era un act de trădare, reuşiseră să i-a urma acelor nave datorită urmelor lăsate de nava crucişător, care fusese avariată, lăsând urme izofotonice de la motor, ce erau detectate de senzorii navei crucişător, conduse de un tânăr şi ambițios căpitan, care nu se lăsă intimidat de mesajul lăsat de nava în care se găsea secretarul imperial, care îi ordona să oprească urmărirea şi să se întoarcă în sistemul în care fusese dislocată flota din care el făceau parte.

— Opreşte nava şi pregătiți-vă de abordare ! ordonă la rândul lui căpitanul crucişătorului ce îi urmărea, orice atac împotriva familiei imperiale este un act de înaltă trădare....

— Datorită defecțiunii la motor, nava în care se găsea secretarul imperial trebuii să iasă din saltul dimensional, mai devreme decât era stabilit, undeva la o distanță de 20 ore lumină la periferia unui sistem astral ce era nelocuit, doar câteva stații autonome de foraj. Celelalte nave care veniseră cu secretarul imperial, se angajase imediat la ordinul acestuia într-un atac, încercând să-i de-a posibilitatea navei în care se găsea secretarul să încerce un nou salt dimensional. Un atac furibund, se porni între aceste nave, atac care dură mai puțin de două ore, când crucişătorul de clasă Obelisk, care încerca să protejeze crucişătorul în care se găsea secretarul a fost distrus, iar una din cele două fregate, a fost sever avariată, ieşind din

luptă, abordând un semnal de predare. În aceste condiții se părea că lupta a fost terminată, iar căpitanul v-a putea să-l captureze pe acel trădător pentru a fi dus în fața împăratului. Dar crucişătorul în care se găsea secretarul imperial făcu manevre de intrare în luptă, deschizând focul asupra primelor nave care erau sub conducerea căpitanului, acesta dădu ordin sec de eliminare a navei, imediat o multitudine de salve de torpile plecară de la cele opt nave, atingându-şi ținta, care explodă puternic, senzorii nedetectând nici un supraviețuitor. Cu celelalte două fregate de clasă Griffin, care participaseră la acest act de trădare, căpitanul anunță amiralul care conducea flota ce era detaşată în sectorul Annona, că inamicul a fost capturat urmând să-l predea primei flote aflate în sistemul Commodus, unde era flota a IV-a a Armadei Imperiale conduse de amiralul Slogerius, având rangul de duce de Astartes, loial familiei Krathos.

— Acest incident în care era implicat un secretar imperial în atacul unui membru al familiei imperiale, avu ca efect o reluare a măsurilor de securitate, în întreg imperiu, pentru a înăbuşii eventualele tentative de atac la adresa reprezentanților Imperiului. Desigur, cancelarul imperial Haedonis Tellor, apăru imediat în fața Dominatului pentru a-şi reafirma loialitatea față de Împărat, şi pentru a elimina acele nefondate zvonuri cu privire la aşa-zisa lui implicare în acest incident deosebit de grav. Cum secretarul imperial Kettar nu supraviețuise, preferând să moară decât să fie adus în viață în fața reprezentanților ordinului Arbites, care ar fi dezvăluit un plan de preluare a puterii, plan de care cancelarul nu era străin, şi pe care încerca să-l ducă la îndeplinire, cât mai discret, pentru a nu alerta în special pe Primarchul Okron, liderul Ordinului Cavalerilor Negrii, fiind divizia de contraspionaj imperială, organism oarecum omolog Inquiziției ce aparținea Confederației Haurra, care se ocupa cu înlăturarea şi înăbuşirea actelor de sabotare şi amenințare la adresa Imperiului şi desigur a împăratului şi familiei sale.

— Manevra pripită de acțiune a cancelarului Haedonis Tellor, îi adusese multe întrebări venite de la unii regi din Dominat, cu privire la acest incident, care se dorise să rămână „tăcut” de către regina Aekina, iar prin acest act de atac realizat de acel secretar imperial, care fusese invinuit că acționase pe cont propriu, şi nicidecum în numele cancelarului sau a regentului, asta în lipsa unui ordin clar, Consiliul imperial după ce auziră raportul preliminar cu privire la acest incident, hotărâse să trimită un agent după locația unde fostul împărat se găsea pentru a determina dacă motivele plecării pe ascuns erau reale, adică se încerca o readucere la viață a împăratului, de către aceşti orduss-i, ordin exilat de către împăratul Gharaton, tatăl împăratului Saefron al II-lea. Regina îi omisese voit să-i precizeze tânărului ei nepot, că motivul pentru care aceşti orduss-i au fost de acord cu acest procedeu de transfer mental al fostului împărat, era acela

că, o dată ce împăratul va ajunge din nou pe tronul imperiului, ei, orduss-ii vor fi din nou acceptați în imperiu, având chiar un reprezentant în Dominat, ceea ce le-ar fi sporit puterea de influență, de care ei duceau lipsă, influență şi conducere pe care unii dintre ei o doreau atât de mult, fiind şi acum convinşi că acest lucru le era destinat datorită perfecțiunii acestora, fiind cu mult deasupra majorității familiilor aristocratice din Imperiu, care erau legate genetic de cele opt familii exilate de pe Aegeea.

— Regina, împreună cu micul ei alai, format din trei palatine şi o sibilă, au fost singurele acceptate să-l însoțească pe fostul împărat care a fost luat de pe avampostul unde navele imperiale au oprit, rămânând la ordinul regelui Stratak să o aştepte pe regină, indiferent de situație. Nava orduss-ilor, având forma unei sepii cu tentaculele strânse, plecă de lângă avampostul ce semăna cu o veche stație meteorologică spațială, către nebuloasa Querrot, locul unde aceşti orduss-i creaseră o bază secretă, în care î-şi aduceau la îndeplinire proiectele lor, unele foarte secrete. Cavalerii Negrii, cât şi alte organisme de spionaj-contraspionaj, ştiau că orduss-i aveau o bază secretă în nebuloasa Q, dar datorită vastității acesteia, acea bază nu a fost niciodată localizată, iar coordonatele până la acea bază nu erau în calculatorul navigațional al navei ci în memoria pilotului, care era un orduss de rang înalt din punct de vedere mental şi psihic, un psion acel cavaler care poseda capacități mentale telepatice şi uneori telekinetice, având o mare forță fizică, datorită ingineriei genetice, la care aceşti orduss-i apelaseră pentru a se îmbunătății, sperând să devină superiori oricărei ființe organice. Mulți plătiseră scump acest țel, datorită incompatibilității acestei transformări bruşte care aduseseră o cedare la nivel celular al acestor cavaleri, în cele din urmă, o mică parte dintre ei reuşiră să se încrucişeze, aducând pe lume prima generație de copii cu capacități psionice, care deveniseră indiferent de sex, cavalerii Psigerg, având planeta de rezidență – Tassador în sistemul Protos Gemma. Baza secretă a orduss-ilor adăpostea unele dintre cele mai iluminate minți ale acestora, de acolo plecau cele mai ciudate şi năstrușnice creații ale acestora, iar de acolo ar trebui să iasă pe picioarele sale, fostul împărat Saefron al II-lea. Procedeul era oarecum simplu, se recolta celule nealterate de acei naniți din corpul împăratului, se crea o clonă, apoi prin mijloace de accelerare se aducea clona până la o vârstă apropiată cu a împăratului, apoi urma procedeul de implantare – transferare a conştiinței împăratului din vechiul corp în noul corp surogat. Transferul era etapa finală, lucru pe care aceşti cercetători ai orduss-ilor îl mai experimentaseră, dar care nu avusese rezultate mai bune de 75%, dar acceptabile de către ei şi regină, care vedea în acest procedeu singura cale de salvare pentru fratele ei. Acest procedeu însă trebuia să dureze de la 8 – 9 luni până la maxim un an, timp în care împăratul a fost criogenat, iar acei

naniți au fost şi ei dezactivați pe perioada criogenării, cât timp îi v-a lua clonei să crească şi să ajungă la înfățişarea pe care o avea fostul împărat. Regina era atât de îndârjită, încât în ciuda explicației date de orduss-i că procedeul v-a dura câteva luni, chiar aproape un an, aceasta se hotărî să rămână, anunțând printr-un membru al orduss-ilor pe regele Stratak de situație, care acesta la rândul lui hotărî să lase două nave, un crucişător şi o fregată, pentru a o aştepta pe regină şi pe fostul împărat la terminarea acestui procedeu de refacere, aşa cum el îl înțelese de la orduss-i.

—∇

—Împăratul Chasper informă Dominatul prin reprezentantul său, regentul Akatis, că incidentul petrecut mai devreme, nu a fost decât o tentativă de atac la adresa familiei imperiale de către unele fracțiuni rebele, şi că problemele ce țin de familia imperială nu vor fi discutate în public, el având drepul de a şi le rezolva aşa cum crede de cuviință. Acesta era în mare rezumatul informării, pe care regentul a trebuit să o citească în fața consiliului Dominatului, la cererea tânărului împărat, imediat ce acesta fusese informat de către mentatul său cu privire la incidentul în care mătuşa sa, regina Aekina fusese implicată, riscând viața ei cât şi a muribundului său tată. Acest lucru arăta că regentul era şi el de acord cu decizia pe care o luase în secret cu mătuşa lui de a-l lua pe fostul împărat din palat, urmând să fie dus într-o locație pe care împăratul Chasper o dorise ținută sub tăcere, precizând de altfel în comunicatul citit de regent că el este împărat şi oricine doreşte să aibă o altă opinie să i se adreseze direct. Acest lucru el îl învățase de la bunicul său Gharatton Magnificul, care abordase problemele administrative şi de securitate într-o manieră pozitivă şi prietenoasă, mimând la început empatia celorlalți, apoi făcându-şi idee cine trebuia înlăturat sau ținut sub atenție şi cine era considerat loial. Manervra îl luă pe regent prin surprindere, dar tonul dur al tânărului împărat îl făcu să nu îl mai subestimeze pe acesta, considerând că pe viitor trebuia abordată o altă tactică, prin care el regentul putea să se folosească de acest tânăr şi îngâmfat conducător ce urcase pe tron, ducând mai departe destinul familiei Krathos.

—Indiferent ce se întâmplă, vreau să fii ochii şi urechile mele, şi la nevoie... brațul meu, îi ceru deodată tânărul împărat către mentatul său, imediat cum el intră în marele său birou, unde i de aducea pentru studiu diverse probleme administrative ale imperiului.

—Desigur... înălțimea voastră ! făcu acesta înclinându-se în fața împăratului, care îi făcu semn imediat să se ridice.

—Tot ce mai învățat pe mine cu privire la acele lecții de supraviețuire.... spuse Chasper îngândurat,.... se pare că nu am dat ve-o

atenție.... şi..... făcu acesta cu regret în glas, eşti singurul în care m-ă pot încrede cu viața !

— Înălțimea Voastră.... făcu bătrânul Perror.... un împarat are duşmani, dar întotdeauna va avea mai mulți prieteni pe care să se bazeze....

— Ştiu... făcu împăratul Chasper abia şoptit, dar acum simt ceva ce nu am simțit niciodată..... simt frica..... spuse acesta închizând cu zgomot coperțile dosarului albastru din fața sa.

— Perror, se apropie de silueta firavă a tânărului său împărat, care părea dintr-o dată mai matur, mai livid la față decât îl ştia, tenul său alb cu ochii mari şi albaştrii, era acum cu o tentă sidefie şi ochii lăsați de tristețe, asemeni unui copil orfan. Nu ştia ce cuvinte să zică pentru a-l îmbărbăta, el era în definitiv un soldat care nu se pricepea la cuvinte, ci doar la arme, astfel că se trezi că îi apucă mâna dreaptă înmănuşată a lui Chasper, ducând-o la frunte în semn de loialitate.

— Aşa cum îl sfătuise şi regina Aekina, el împăratul Chasper nu va arăta niciodată slăbiciune sau frică de nimeni, chiar nici în fața morții însăşi, trebuind să fie puternic şi hotărât în fața celorlați, asta pentru a supraviețuii. Trebuia să se schimbe din copilul cu figură uşor naivă şi introvertit, într-o persoană activă şi responsabilă, pentru viața sa şi pentru viitorul familiei Krathos la tronul Imperiului. Circumstanțele erau altele, regentul şi ceilalți din suita sa, îl vor proteja, unii dintre ei având alte interese, interese care însemnau ca acest tânăr să fie menținut în viață, poate până la vârsta de 18 ani, când nu mai era nevoie de a fi asistat la conducerea tronului de un regent. Indiferent de situație, se părea că el, Chasper nu era în pericol imediat, ci trebuia doar să fie atent la subtilitățile şi la manevrele politice ale Dominatului şi bineânțeles ale regentului, care subestimase manevrele reginei Aekina cu privire la fratele său, fostul împărat Saefron al II-lea, soldate cu un eşec, şi cu o mare amenințare venite din partea Primarchului Okron, înaltul comandat al Cavalerilor Negrii – divizia de spionaj-contraspionaj, un fel de serviciu de securitate imperial, care începuse să ancheteze cazul, apropiindu-se de adevărații vinovați care se găseau în spatele acestui atac. Cancelarul îi sugerase regentului Akatis să îl trimită pe sfetnicul Amos Jorha, fostul sfetnic secund al lui Saefron, într-o altă misiune pentru a nu-i permite acestuia să dezvolte şi mai mult ancheta pe care acesta o ducea împreună cu Cavalerii negrii. În lipsa dovezilor directe, Primarchul Okron închise temporar dosarul, înmânând un raport către Înaltul Consiliu Imperial, cu privire la rezultatele anchetei, lăsând să se înțeleagă că ancheta va continua imediat ce alte indicii şi dovezi vor fi descoperite. Secretarul imperial, acționase în mod propriu, pe baza unor informații primite cum că o fracțiune a rebelilor încearcă o tentativă de răpire a fostului împărat, astfel că cancelarul îşi asumase vina de a nu fi

anunțat de această acțiune a unui subordonat din aparatul său administrativ, anunțând Consiliu că pe viitor se vor lua măsuri ca aceste evenimente să nu se mai repete.

— Baroana Zalena venise în fața tânărului împărat, cerând o întrevedere a nepoatei acesteia, contesa Bendis Kellora pentru unele discuții particulare, specificând că aceasta are scopuri oneste şi prietenoase. Tânărul Chasper, îi aruncă o privire atentă, luând cu greu o atitudine amabilă față de această baroană ce fusese în trecut, o curtezană la curtea tronului tatălui său, împăratul Saefron. Îi acceptă invitația, astfel că după-amiaza, tânărul împărat se trezi în compania tinerei contese Bendis Kellora, pe care doar bunele maniere o făceau să se mai abțină de la şuvoiul de cuvinte pe care le arunca în discuțiile pe diferite teme, multe dintre ele plicticoase pentru mintea tânărului împărat care încerca să găsească unele răspunsuri la problemele sale, multe dintre ele ce trebuia să fie aprobate de Consiliul imperial. Logoreea contesei era întreruptă doar de scurtele pauze în care tânărul Chasper îi răspundea, mimând cu succes o atitudine de bun ascultător, cea ce o încântase pe contesă până la culme, lăudându-se apoi protejatei sale, baroana Zalena, de modul interesant al discuției ei cu împăratul. Ciudat, Chasper nu se simți obosit de aceste momente în care el stătea şi asculta glasul destul de blând al contesei, care încerca să mai puncteze discuția cu unele glume, pe care figura acestuia le răspundea printr-un uşor zâmbet. Desigur că tânăra contesă, care era mai mare decât Chasper cu doi ani, avea o diplomație destul de bună în discuții, fiind învățată şi îndrumată de către baroană, care o vedea pe aceasta deja viitoarea împărătească pe tronul imperiului, alături de Chasper.

— Entuziasmul ulpienilor aprins de urcarea pe tron a noului împărat, Chasper, se stinse treptat, la câteva luni, observând că nimic din ceea ce promisese tânărul împărat că v-a înfăptui, nu se adeverea, ba din contră unele taxe se înăspriseră, aparatul birocratic numit Core devenise mai mult ca oricând o unealtă perfectă de asuprire a maselor, prin care aristocrația imperială îşi obținea şi controla puterea asupra ulpienilor, cât şi a teritoriilor vasale. Tensiunea creştea, astfel că regentul poruncii amiralilor imperiali să securizeze spațiul imperial şi să mențină cu orice preț securitatea şi liniştea de la granițele imperiului, astfel că apărură primele atacuri de sabotare, organizate de unele fracțiuni rebele, multe sprijinite din umbră de regii vasali care doreau să iasă de sub vasalitatea impusă de împărat. Acordurile semnate de către împăratul Saefron cu cele trei confederații, fusese până la abdicarea acestuia încă valide, dar ele fusese tergiversate atunci când ambasadorii imperiali trimişi de către împărat şi regent doriseră să fie reluate. Narakua, Confederația mercantilă a fost singura care a dorit încă să facă parte din Organismul Imperial, dar încercând să-şi impună unele

condiții, acceptate parțial de către Imperiu. Problema era că din punct de vedere politico-administrativ, imperiul era destul de fragil, unele mişcări de rezistență apărute în interiorul lui, îi slăbiră puterea, în ciuda măsurilor drastice luate de împărat la sfatul dat de către regent, care dorea cu orice preț, ca acest tânăr împărat să se mențină pe tron, cel puțin până la vârsta de 18 ani. Devenise clar că multe din poruncile date nu erau venite din gura tânărului împărat care fusese „deturnat" de la problemele imperiului de diverse întâlniri cu unii regi din Dominat şi bineânțeles cu invitațiile pe care contesa Bendis Kellora i le făcea acestuia la diversele dineuri, organizate la palatul imperial de pe Gallora. Fața alungită şi stafidită de ani a regentului i se strâmba într-un zâmbet sardonic, atunci când observa silueta înaltă şi plăpândă a împăratului, că era în preajma contesei Kellora, singurul lucru de care Chasper se ataşase şi ciudat încă se simțea bine în compania acesteia, lucru care o adusese până la extaz pe baroana Zalena Atarres, care vedea prin această alianță o multitudine de oportunități în sporirea puterii sale şi a familiei Atarres, şi desigur a fratelui ei contele de Kellora, care devenise o adevărată marionetă în mâinile ei, de când soția acestuia murise într-un atac al rebelilor, astfel că pe atunci, pupila Bendis fusese încredințată spre îngrijire şi educație către mătuşa acesteia baroana Atarres. Sfetnicul secund al împăratului Saefron, Amos Jorha încercase să îl prevină pe tânărul împărat cu privire la intențile reale ale regentului, care fusese numit de către Saefron al II-lea, şi doar noul împărat îl putea schimba, dar cu acordul Dominatului, care însă erau susținătorii din umbră al acestui regent. Fusese imediat trimis într-o misiune diplomatică, aranjându-se un atentat la viața acestui fost sfetnic secund, dar care miraculos scăpă, el ascunzându-se, dându-şi seama că o revenire la palatul imperial i-ar fi fost fatală. Scăpat de un astfel de impediment, regentul susținut de către Dominat, conducea cu adevărat Imperiul, în timp ce tânărul împărat era ocupat cu viața socială de la curtea imperială, care îl scoaseră definitiv din realitatea vieții imperiale, ce se înrăutățea pe zi ce trece. Din ordinul cancelarului Tellor, imagini cu tânărul împărat dansând la dineuri erau difuzate prin rețeaua de comunicație a imperiului sugerând că tânărul împărat urma să î-şi găsească în curând o consoartă, acest lucru înfăptuindu-se la împlinirea vârstei de 18 ani când legal, acesta devenea adult, intrându-şi pe deplin în atribuțiunile ca adevărat împărat. Propaganda impusă de către Core, asupra vieții liniştite a conducătorului imperiului, era văzută cu o tot mai adâncă aversiune de către ulpieni, uneori de către clasa cetățenilor imperiali şi a cavalerilor, care observară o înrăutățire a condițiilor de viață, impuse de politica imperială, pe baza aşa-zisei chestiuni de securitate a Imperiului. Familiile aristocratice şi regii vasali împăratului îşi duceau în continuare viețile de huzur la curțile lor, apărate

de Armada Imperială, în timp ce regii vasali impuşi, asupra cărora forţele imperiale ameninţau cu forţa, şi acei prinţi ce conduceau sisteme vasale unor regi ce la rândul lor se subordonau împăratului duceau o viaţă din ce în ce mai grea, fiind îngrădită de tot feluri de legi şi taxe, menite să aducă prosperitatea şi liniştea imperială.

—În viaţa de la curtea imperială, apăru şi cei 7 verişori ai tânărului împărat, aceştia fiind ţinuţi departe de pe vremea cât tatăl lui Chasper era pe tron, nedorind ca nimeni din familie să intervină în viaţa viitorului împărat, mai ales în influenţarea acestuia. Astfel că prinţii Sibilion, Patrocle şi Minerves Krathos, fii unchilui său regele Menelau, şi ceilalţi prinţi care erau copiii mătuşii sale, regina Aekina cu regele Halador Ablary, aceştia erau: Jaromme, mezinul familiei de Ablary şi cele trei fete: Frya, Katerine şi Saryna, care fusese cu greu convinse să vină la curtea imperială pentru a-l susţine pe tânărul împărat, ce fusese izolat de restul familiei, începând cu vârsta de 10 ani, de când mama acestuia, împărăteasa Amellia murise, se pare otrăvită la un banchet. Viaţa socială la palatul de pe Gallora se însufleţise, iar noul împărat care fusese sfătuit de către regent şi alţi regi vasali că o schimbare de acest gen era bine-venită la curte, el Chasper începea să se simptă de multe ori prea obosit de aceste baluri, banchete, întâlniri protocolare, pe care cu mintea încă de copil, le considera prea obositoare, chiar plicticoase, începând să evadeze din ce în ce mai des în grădina-terasă, unde ca şi tatăl său venea pentru a se reculege. Liniştea şi mirosul florilor de acolo îl energiza de fiecare dată făcându-l să uite că era cea mai importantă persoană din imperiu, era Împăratul care trebuia să domnească peste cele 120 de sisteme astrale, în care se găseau supuşii direcţi sau cuceriţi ai vastului imperiu, ce nu mai cunoscuse de la crearea acestuia o întindere aşa de mare. Administrativ- reprezentanţii de seamă ai Aparatului birocratic numit Core, erau la curtea împăratului, tot aici se întruneau Consiliul imperial şi Camera lorzilor, în sesiunile de câte trei luni, de două ori pe an, şi atunci când împăratul îi chema prin Decret Imperial, atunci când apărea o ameninţare la adresa Imperiului. De multe ori îngândurat, Chasper privea tronul imperial măreţ, încercând să şi-l imagineze pe tatăl său aşezat pe el, simţind că o parte din responsabilitate i se lua, însă imaginea dispărea lăsând locul gol. Intrigile de la curte ajungeau uneori şi la urechile tânărului împărat, dar erau imediat neutralizate de regent, care avea interesul ca împăratul să cunoască cât mai puţine lucruri, doar acelea care nu-l vor obosi pe acesta, sau pe care el să nu le înţeleagă. Devenise un simbol, un simbol respectat, în faţa căruia tot ce mişca în palat se înclina, mulţi din respect, dar şi de frică sau curtoazie, unii încercând să se „bage sub pielea” acestuia, dar cel mai bine reuşise baroana Zalena care prin nepoata ei contesa Bendis Kellora devenise o mică curtezană a

tânărului împărat cu mari pretenți la mâna acestuia. La cei 14 ani câți avea Chasper, nu se gândea la nici-un aranjament marial, sperând că tatăl său să se refacă şi să revină pe tronul Imperiului, aşa cum îi promisese. Fusese ținut izolat de rude, de alți prinți de aceeaşi vârstă cu el de către tatăl său care trecuse prin trei atentate, ultimul venit din partea vărului tatălui său, lordul Gauron. Singurul supraviețuitor al sentinței de condamnare la moarte a familiei acelui lord a fost mezina Valencia, care avea atunci vârsta de 2 ani. În urma acestui atentat la viața sa, împăratul Saefron se izolase între zidurile sigure ale palatului imperial, nemaifăcând nici o călătorie, asta de la moartea soției sale, împărăteasa Amelia. Fastul de la curtea împăratlui era şi mai mare, iar în imperiu împărații vasali acestuia cheltuiau averile pe diferite distracții, conducându-şi teritoriile regatelor mai despotic, pentru a ține în frâu masele de ulpieni, care vedeau că promisiunile noului lor împărat fuseseră deşarte, el nemaiinteresându-se de clasa de jos, aşa cum le promisese atunci în discursul acestuia de încoronare. Ca şi majoritatea aristocraților, împăratul nu avea deocamdată nici un interes să schimbe ceva, pentru că orice schimbare avea întotdeauna o forță de opunere, forță ce putea fi mai mare decât cea care făcea schimbarea, astfel că nimeni nu mai încerca să aducă ceva nou, preferând un „status quo” de drept care încă funcționa.

— V.

— G

— enoteos, fusese considerată un fel de rasă în interiorul rasei aegeriene, aceştia fuseseă iniţiali progeniturile modificate genetic, trimise să colonizeze lumi îndepărtate şi ostile, plecaţi de pe Aegeea, la trei decenii de la stabilirea în exil a celor opt familii aristocratice ce complotaseră la preluarea puterii pe planeta mamă. Rupând legătura în urma unei revolte de pe primele colonii, terrienii care reprezentau personalul ce lucra la terraformarea planetelor şi la acela de găsire a planetelor propice colonizării, împreună cu genoteosienii, au creat o Alianţă a coloniilor libere, ulterior transformată în Confederaţia Genoteos. Împerecherile dintre terrieni şi genoteosieni au dus la o schimbare a particularităţilor acestora, făcându-i mai puternici fizic, mai rezistenţi, acest lucru fiind în continuare îmbunătăţit prin nanotechnologie, pe care unele fracţiuni dintre ei le creaseră împreună cu cercetătorii de pe Aegeea, care deţineau un avans tehnologic superior, preferând să-şi dezvolte industria de hi-tech decât să colonizeze alte lumi, cum făcuseră terrienii şi familiile bogate ale aristocraţiei, care au adus colonişti, adică forţă de muncă, şi acei misionari religioşi care iniţial însoţiseră primele convoaie de colonişti, apoi pornind o proprie cruciadă sfântă de colonizare a spaţiului, care în lipsa tehnologiei superioare mergea destul de lent şi cu pericole. Confederaţia Narakua era formată din acele Corporaţii care iniţiaseră programele de terraformare ce au plecat de pe Aegeea, ulterior fracţionându-se în mai multe Alianţe, care se uniseră formând Confederaţia Narakua.

— Genoteosienii împreună cu terrienii, au colonizat un număr de 45 de planete, majoritatea fiind terraformate, ceea ce dură mai mult datorită procesului terraformator, acum aceştia reprezentau a doua putere după Imperiu, urmată de confederaţia Narakua şi de Haurra, ultima fiind susţinută în mare parte de către unii nobili, care se folosiseră de campaniile sfinte ale misionarilor de localizare a noilor planete cu atmosferă propice colonizării, sau terraformării. Dronele trimise de terrieni găsiseră planete propice vieţii, dar multe dintre ele fiind la distanţe mari una de alta, aceştia selectându-le doar pe acelea care nu depăşeau mai mult de 10 A.L. între ele, pentru a fi mai uşor de gestionat şi administrat, dar şi apărat. Cele 45 de colonii aveau ca populaţie aproape jumătatea indicelui de toleranţă,

reprezentând aproximativ 1,5 miliarde locuitori, acesta fiind numărul de locuitori pe care resursele planetei i-ar ajuta să supraviețuiască, fără infuzie externă.

— Aparatul de conducere al genoteosienilor era format din două subdiviziuni : una era reprezentată de partea civilă, adică de colonişti, cercetători şi în general nonmilitari şi cealaltă era reprezentată de o conducere militară, cele două laturi ale acestora formau ceea ce se numea *Orfius*. Genoteosienii erau o îmbunătățire a terrienilor din punct de vedere genetic, dar nu ca şi nobilii imperiali care erau îmbunătățiți şi selectați genetic prin procedeul lor numit Adatheos, aceştia erau în schimb creați prin manipulare genetică, ulterior aceştia încrucişându-se cu terrienii, îmbunătățindu-le acestora genomul, creând un hibrid genoteo-terrian, care forma aproximativ 25% din numărul acestora. Confederația Genoteos avea cu imperiul doar relații de parteneriat, fiind din ce în ce mai limitate datorită răcirii relațiilor dintre cele două organisme, astfel Confederația redevenii aproape din nou izolată, poate şi datorită felului cum era văzută de nobili şi de locuitorii Imperiului, ca pe nişte ciudați, uneori ca pe o anomalie a naturii. Genoteosienii erau mândrii, având o dezvoltare superioară a tehnologiei, față de Imperiu, însă nu puteau să îl domine, jucând de obicei o carte a neutralității vis-a-vis de conflictele Imperiului cu Aegeea, care reprezenta pentru Imperiu singurul obstacol în calea pentru dominare totală a spațiului cunoscut. Liderii militari îi lăsaseră pe cei civili să întreprindă acțiuni politice cu Imperiul, ei începând să-şi dezvolte diferite programe secrete de înarmare, unul dintre ele fiind programul ***Amurg*** de creare a diferitelor modele de nave şi navete diferite ca acelea ale Imperiului cu care ei colaboraseră, creând o flotă de nave de clasă tip titan – Hyperion, care aveau o lungime de 15.850 metrii, având o greutate estimată la circa 1,846,300,000,00 Kg, şi un volum estimat la 862,000,00 de m^3. Un alt program creat de către genoteosieni a fost cel numit ***Centurion***, de creare a unor unități mobile de luptă – roboți asistați organic, adevărați titani tereştrii de luptă ce se deplasau biped sau quadriped, proiect ce fusese compromis prin spionaj din partea serviciului de securitate Imperial, motiv de tensionare a relațiilor diplomatice dintre Imperiu şi Confederație. Imperiul dezvoltă un program oarecum asemănător cu cel genoteosian, numindu-l Goliath, primele astfel de unități fiind testate în teritoriile rebelilor, în procesul de pacificare inițiat la porunca împăratului Saefron al II-lea şi continuat de succesorul său Chasper, la recomandarea regentului şi a unor lideri ai armatei imperiale.

— Ambasadorul genoteosian, ca şi ceilalți ambasadori ai celorlalte două Confederații fusese invitat la un dineu cu noul împărat - Chasper, motiv de discuții în legătură cu relațiile tot mai distante dintre Confederații şi

Imperiu, noul împărat la propunera regentului, dorise să afle poziția oficială a ambasadorilor cu privire la relațiile diplomatice față de Imperiu, specificând că pactele semnate cât şi unele tratate nu trebuiesc încălcate ori neglijate de nici una dintre părți. Ca de obicei, ambasadorii îşi reafirmară relațiile ca organism independent al Confederațiilor pe care le reprezenta, menținându-şi pozițiile ca pe vremea când pe tron era împăratul Saefron al II-lea. Rapoartele regulate ale ambasadei Genoteosiene către Orfius, menționau că în Imperiu unele regate vasale se pregăteau de rebeliune, în ciuda acțiunilor coercitive întreprinse de Armada Imperială, care spera să mențină în continuare o stare de acalmie, uneori degenerând în mici conflicte armate, stinse cu uşurință, datorită seviciului Ordinului Templarius, care prin Oficiul Assasinorum, trimitea cei mai buni agenți ai săi neutralizând pericolul eliminând liderul sau liderii care inițiau rebeliunea, restul era mai mult o luptă ca şi pierdută a celor care încercau să se răzvrătească de sub autoritatea Imperială.

— Proiectele de hi-tech ale genoteosienilor erau multe, unele erau în colaborare cu aegeerienii, care dețineau o tehnologie avansată, cele două părți având unele acorduri secrete mascate de schimburi economice, pe care Imperiul le dorea stopate prin încercarea de creare a unui embargou şi chiar a unei blocade la granița dintre teritoriul aegerian şi Imperiu. În interiorul spațiului controlat de Confederația Genoteos, exista o rețea strictă de patrulare, executată de către unele drone automate, unele de mărimea unor navete de asalt, ce aveau capacitatea de atac asupra unor intruşi. Securitatea se înmulțise, când la periferia sectoarelor cu Confederația Narakua, apăru mai multe fracțiuni, aşa-zise rebele, care efectuau acțiuni de piraterie, atacând navele de transport ce veneau dinspre sectoarele Confederației Narakua şi uneori dinspre Imperiu. Zelynium-ul era unul din raritățile de preț, ceva ce era căutat şi vânat de către toate părțile, acesta era un fel de cristal organic ce putea să i-a mai multe forme prin stimulare inginero-genetică, fiind aplicabil în multe domenii, datorită rezistenței lui, cât şi a capacității de regenerare. Învelişurile navelor cu acest cristal de zelynium nu dăduse rezultate bune, astfel că navele de război rămaseră cu blindajul inițial, în ciuda îmbunătățirii tehnologiei. Terrienii numiți astfel după faptul că ei erau cei ce plecaseră din coloniile periferice Aegeei prin proiectul de colonizare inițiat de ilustrul bio-inginer Galleo Terranis, reuşiseră să creeze ajutați de genoteosieni o rețea de lumi cu infrastructură funcțională din punct de vedere administrativ şi economic, îmbunătățindu-şi nivelul de trai, încurajând famiile în vederea creşterii natalității, astfel că numărul acestora era din ce în ce mai mare, însă niciodată nedepăşind numărul de locuitori ai Aegeei împreună cu coloniile ei, sau pe acela al locuitorilor Imperiului, locuitori de drept, acei cavaleri şi cetățeni, împreună

cu clasa de jos născută în teritoriul Imperiului, clasă socială numită Ulpieni. Unele grupări rebele care fusese eliminate sau înăbuşite, au fost transformate în forță de muncă de carieră, sau cum erau numiți sclavi, reprezentați în majoritate de familiile celor ce participase la rebeliune, aceştia fiind folosiți pe domeniile regilor vasali, cât şi a unor prinți şi alți aristocrați, care au adus un aport la eliminarea acestor rebeliuni din sectoarele imperiului. Genoteos era împotriva primirii de imigranți, statutul lor era clar în această privință, câteodată ei acceptaseră o scurtă tranzitare a acestora prin sectoarele lor periferice, nimic mai mult, aceştia ținând la respectarea genotipului lor, nedorind o infuzie din partea altor locuitori, considerați inferiori. Pedepsele în cazul încălcării acestor principii erau dure, până la cele capitale, astfel că genoteo-terrienii rar le încălcau, niciodată în interiorul spațiului Confederației. Tehnologia lor de scanare, era performantă, astfel că nu se putea pătrunde în interiorul spațiului controlat de către aceştia, trecând de filtrele bioscanare, decât cu un fel de permis special de tranzitare. Măsurile luate de Orfius erau menite să mențină o puritate a rasei genoteosiene, iar terrienii fiind singurii care li se dădură şansa de a fi asimilați de către aceştia, rezultând o rasă ce tindea spre perfecțiune, aşa cum unele familii de aristocrați o doreau, sau aşa cum încercaseră acei orduss, care se izolaseră de restul aristocrației imperiale. Luând exemplul de la Corporațiile mercantile, care foloseau din ce în ce mai mult roboți de luptă, în lipsa trupelor de soldați umani, care erau din ce în ce mai greu de antrenat şi plătit, genoteosienii începură să creeze o armată de droizi, ce apărau alături de trupele lor, granițele sectoarelor Confederației Genoteos, în special în zona porților de accelerare, adică a acelor sisteme de porți stelare ce făceau legătura între diferite sisteme astrale, care aveau porți de accelerare, ce trimiteau navele în hiperviteză, în special navele de tip vechi care nu posedau motoare pentru salturi luminice. Terrienii acceptaseră condițiile impuse de către genoteosieni, în ciuda inferiorității acestora din urmă, doar pentru că ei aduseseră tehnologie, fiind singura rasă creată să se adapteze la cele mai dure medii de viață de pe planetele terraformate, terrienii căpătând ulterior un statul similar cu aceşti genoteosieni, rupându-se de corporațiile de pe Aegeea care inițiaseră aceste programe de terraformare, programe ce fusese aproape abandonate de către aegeerieni datorită rivalității cu familiile aristocrației exilate de pe Aegeea, care înăbuşeau orice tentativă de ieşire a acestor aegeerieni din spațiul lor, în vederea colonizării. Singuri, fără sprijinul aegeerienilor, genoteosienii şi terrienii au reuşit să creeze şi să mențină o rețea de lumi, care funcționau într-un sibiotism aproape perfect, făcându-i însă să stea oarecum izolați, având doar unele relații economice şi politice cu vecinii săi, nimic mai mult. Genoteosienii menținuse legăturile cu aegeerienii şi datorită faptului că cei

din urmă doreau un aliat puternic în lupta contra Imperiului, aliat care făcea parte din Imperiu, însă ca organism independent, dar şi ca pe o cale de a ieşi din strâmtoarea creată de Imperiu, care izolase economic relațiile dintre Aegeea şi celelalte Confederații, văzute însă ca pe o măsură neprofitabilă de către Narakua, care făcuse multe schimburi economice cu cele 8 colonii ale Aegeei, ce fusese recuperate după războiul cu Imperiu şi după independența coloniilor terrienilor. Corporația Mechtrisoul avea sediul pe un satelit mare al unui gigant gazos, undeva în interiorul spațiului controlat de către Confederația Genoteos, corporația fiind un parteneriat genoteo- aegeerian, producând acea technologie cunoscută sub numele de aghyo (hibrid aegeeriano-genoteos), având şi o stație orbitală de cercetare şi testare a armelor, stație cunoscută sub denumirea de RB-055- DEQ, sau uzual – Merka.

— Serviciul de securitate Imperial aveau cunoştiință de aceste aspecte ale cooperări dintre Confederația Genoteos cu aegeerienii, dar nu au putut impune din punct de vedere politic nici o măsură categorică, astfel că acele relații cu Aegeea erau menținute încă, ştiindu-se clar că Agenda Imperiului era mult deosebită față de organismele independente afiliate Imperiului, fiecare dintre părți încercând să se mențină cât mai sus față de cealaltă, astfel că până acum Imperiul era în frunte, iar din urmă venea Confederația Genoteos, care fusese sprijinită din umbră de Aegeeria, urmând Confederația Narakua şi în cele din urmă Haurra, care colonizase multe planete depărtate una de cealaltă, fiind ca întindere aproape de întins ca şi imperiu, dar ca densitate a coloniilor, la doar un sfert din populația acestuia. De la crearea navelor de minerit şi a dronelor automate de căutare şi extragere de minereuri, comerțul a înflorit, iar fermele automate create pe cele mai puternice planete, aduceau o stare de prosperitate şi belşug asupra Imperiului şi a Corporațiilor care le dețineau, astfel că factorul uman era considerat un bun inferior, uneori viața unui muncitor era mai mică comparativ cu a unei drone de foraj, care săpa pe asteroizii în spațiu. Genoteosienii au încercat să elimine din punct de vedere administrativ clasele sociale, împărțindu-le în civile şi militare, fiecare aducându-şi aportul prin cunoştiințele şi forța fizică de care dispunea. Genoteo-terrienii nu aveau dreptul să dețină averi mari, asemeni nobililor din imperiu, şi în nici un caz să dețină ca forță de muncă oameni, cum erau acei sclavi foşti prizonieri de război sau inamici ai Imperiului, ei trebuiau să accepte doar strictul necesar traiului, restul resurselor fiind folosite pentru perfecționarea şi creşterea Confederației, care investea enorm în infrastructură şi bineânțeles în proiecte de terraformare, oarecum asemănătoare Confederației Narakua, care în schimb erau motivate de profit şi putere.

— Cele 60 de sisteme astrale, dintre care doar 45 deținеau planete cu atmosferă locuibile, ale genoteo-terienilor erau legate între ele printr-o rețea subspațială formată din mici stații automate de transmisie, care avea rolul şi de observare a tot ce se mişca în zona lor de scanare, astfel că forțele rebele sau cele ale unor fracțiuni ale Ghildei Comerciale care sprijineau unele clanuri de pirați, ce încercau să atace zonele periferice ale Imperiului sau ale Confederației Genoteosiene, nu aveau succes, fiind imediat detectate, iar navele militare ale genoteosienilor răspundeau prompt la intruşii care erau detectați în sectoarele Confederației.

— Conducătorul Suprem al genoteo-terrienilor, pe nume Andorr Gonta, un diplomat încercat care mediase multe tratate dintre genoteosieni şi imperiu, cât şi cu alte puteri se pregătea pentru un discurs ce era transmis în direct în toată Confederația, mesaj trimis de pe planeta Vanguard – capitala genoteo – terrienilor.

— *„Şi fiecare copil sau vârstnic va fi mândru, pentru că noi suntem zorii unei noi lumi, astfel că că ceea ce suntem sau vom fi reprezintă esența a ceea ce este şi va fi a genoteo-terienilor !”*..... astfel conducătorul Gonta încheie micul său discurs, informând locuitorii Confederației că în lumina noilor schimbări din interiorul Imperiului, ei vor continua să meargă pe drumul lor indiferent de obstacolele întâlnite, aşa cum orice rasă superioară trebuie să se comporte, în realizarea scopului suprem – ascensiunea către perfecțiune.

— Orfius format dintr-o conducere dualistă avea un reprezentant prin conducătorul suprem Andorr Gonta, un genoteosian pur, diplomat încercat care vedea în noul împărat, doar o marionetă a regentului şi a Dominatului Imperial, ce menținеau o stare tensionată încă de la sfârşitul domniei fostului împărat Saefron al II-lea, care depărtase organismele afiliate ale genoteosienilor şi Narakua, în speranța ascensiunii imperiale pe o poziție mai avantajoasă din punct de vedere strategic militar, dar şi economico-politic. Orfius a fost de acord că o menținere a aparențelor de apartenență la Organismul Imperial era încă necesară, prin care se asigura o linişte menținută de acele tratate care interziceau imperiului sau celor trei organisme afiliate imperiului să întreprindă acțiuni de ostilitate împotriva alteia.

— Cercetătorii genoteosieni lucrau la proiecte militare, unele ce necesitau multe resurse, pe care le luau de la celelalte colonii genoteosiene, astfel că locuitorii Confederației Genoteos aduceau un aport la ridicarea superiorității lor față de aristocrația imperială, aşa cum ei au văzut la Elita aegeeriană, care avea familii modificate genetic, fiind pure conform ADN-ului selectat şi îmbunătățit, unele dintre ele formând o conducere politică ce îşi trimiteau din 10 în 10 ani câte un reprezentant pe scaunul prezidențial. Genoteosienii reuşiseră datorită sacrificiului să recupereze din punct de

vedere tehnologic, şi să i-a având în urma Imperiului, care se ridicase pe uriaşa resursă oferită de multele colonii, multe miniere, cât şi agricole, de a cumpăra şi produce tehnologie, ridicând Imperiul la grad înalt de superioritate al tehnologiei, fiind excelat în unele domenii de genoteosieni şi de lumea închisă a Aegeei, care se văzu nevoită să-şi dezvolte tehnologia în vederea supraviețuirii în fața unui inamic ce creştea pe zi ce trece, fiind reprezentat de Imperiu. Stațiile de tranzitare aflate la periferia granițelor cu Imperiu şi cu Confederația Narakua, erau locurile unde genoteosienii permiteau efectuarea de comerț şi de schimburi de mărfuri, de la cele mai simple, la cele complexe cum erau reprezentate de acele drone de minerit, care erau deosebit de performante, fiind căutate de ghilda comercianților cât şi de familiile nobiliare ce făceau afaceri cu minereuri, sau se ocupau cu explorările şi cu terraformarea planetelor găsite de sondele trimise să cartografieze sistemele periferice ale granițelor ce erau mereu mişcate pe hărțile holografice, adăugându-se de la câțiva kilometrii de spațiu şi rocă la câțiva ani lumină.

— Primus Olymp a fost a opt-a planetă terraformată de genoteosieni, transformată în laboratoare, în care se executau îmbunătățiri ADN pe subiecții care erau meniți să reprezinte forța de elită a armatei genoteosiene, cât si a piloților de nave şi navete, creându-se o elită de luptători ce erau folosiți în cazul unui război având o mare capacitate combativă față de un simplu soldat sau pilot, astfel că în zonele de patrulare în care aceştia au fost folosiți, pericolul invaziei în spațiul genoteosian a scăzut la minimum. Acest lucru a avut ca efect o înbunătățire a relațiilor economice cu diferite corporații ce aparțineau Confederației Narakua, cât şi unele familii aristocratice din imperiu, astfel că genoteo-terrienii au cunoscut un salt economic, reuşind să-şi creeze diferite resurse pentru stațiile lor de fabricare, care aveau rolul de a aduce un aport imens în procesele creoaie ale terraformării, cât şi în ridicarea tehnologiei, ei fiind susținuți şi de către aegeerieni, care prin aceştia colonizau spațiul, aşa cum inițial a pornit prin plecarea terrienilor modificați genetic, ce purtau numele de genoteosieni, mai apoi prin coloniştii terrieni selectați genetic, părinții genoteo-terrienilor care au înființat Confederația Genoteos, nu ca pe o măsură de a se rupe de planeta-mamă, ci în special pentru a înlătura pericolul invaziei Imperiale asupra coloniilor acestora prea puțin dezvoltate la aceea dată pentru a ține piept unui atac din partea unui puternic Imperiu, ce asimilase cu forța armelor şi uneori prin alianțe familiale şi politice diferite regate, devenind o putere aproape supremă în interiorul galaxiei cunoscute. Genoteosienii şi implicit coloniştii terrieni asimilați de aceştia, vor adopta un stil de viață oarecum spartan, unde individul, indiferent de vârstă şi sex era mereu stimulat spre perfecționare, pentru că un individ cu handicap era o piedică,

o greutate spre atingerea țelurilor impuse de Orfius, şi de către pionerii genoteosieni, atunci când au pornit pe un drum lung şi periculos, acela al colonizării spațiului necunoscut, dincolo de granițile văzute vreodată de un ochi aegeerian.

— Părintele proiectulului de colonizarea a încheiat cuvântarea sa în fața aegeerienilor şi a copiilor modificați genetic, numiți genoteosieni, prin următoarea frază, care ulterior a fost grevată în litere de piatră pe frontonul clădirii Orfius-ului: *„Şi stelele vor dărui fiecărui genoteosian, noi speranțe, asemenea viselor din somnul aegeerienilor de acasă....”.* Astfel încheie Galleo Terranis, cel ce descoperise şi îmbunătățise genotipul aegeerian pentru viitorii colonişti, fiind şi tatăl genetic al unor genoteosieni creați după ADN-ul său, aceştia devenind clasa cercetătorilor de mai târziu.

—

— **VI.**